

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 18. januar 2006

Letnik XIV

Št. 2

Zahteva državnega sveta, da državni zbor pred razglasitvijo zakona ponovno odloča o:	
zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini,	2
Zakonu o spremembi zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti	3
Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga za ustanovitev občin, za določitev njihovih območij, za spremembo območij občin ter za spremembo statusa občin	3
Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o spremembah zakona o lokalni samoupravi - prva obravnava	4
Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o gospodarskih družbah	4
Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zadrugah - druga obravnava	6
Predlog za sprejem avtentične razlage 3. in 5. točke 2. odstavka 57. člena zakona o dohodnini	9
Mnenja komisij državnega sveta	10
Sklepi državnega sveta o obravnavanih vprašanih in pobudah	17

Tretja alineja prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet zahteva, da državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem še enkrat odloča

Zahteva državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini

Državni svet Republike Slovenije je na 9. izredni seji, dne 30. 11. 2005, ob obravnavi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini (Zdoh-1D), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 11. seji, dne 23. 11. 2005, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije sprejel

ZAHTEVO

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini.

Obrazložitev:

Komisija državnega sveta za gospodarstvo in državni svet sta na svojih sejah obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije in ga načelno podprla ter k predlogu sprejela konkretne pripombe.

Državni svet Republike Slovenije in Komisija državnega sveta za gospodarstvo sta želela s konkretnimi pripombami zagotoviti olajšave za prejemke iz naslova občasnih pomoči za oskrbo najhujše prizadetih invalidov, olajšave za domačo in umetnostno obrt itd.

Državni svet podpira spremembe in dopolnitve zakona, ki povečujejo konkurenčnost slovenskega davčnega sistema. Nesprejemljivo pa je, da je vlada z ostalimi popravki, s katerimi naj bi dosegli preglednost, razumljivost in nenazadnje tudi izvedljivost nekaterih že uveljavljenih rešitev, oblikovala spremembe, ki v ničemer ne predstavljajo izboljšav, ampak spreminjajo vrednostni sistem veljavne ureditve. Te spremembe bodo po mnenju državnega sveta povečale neenakost in socialno razslojenost v Sloveniji. Predlagatelj zakona oz. vlada bi morala za iskanje novih davčnih virov pravičneje prerazporediti davčna bremena. Predvsem pa bi morala, če že ne izboljšati, pa vsaj ohraniti določeno oz. sedaj veljavno politiko pri obdavčitvi tistih družbenih skupin, ki so najbolj občutljive. Državni svet ocenjuje, da se bo s sprejetjem zakona tem skupinam socialni položaj poslabšal.

Zaskrbljuje dejstvo, da se je vlada sprememb, ki presegajo raven nujnih popravkov, lotila z nujnim postopkom, ki ji je omogočil, da je "popravke" državni zbor obravnaval in sprejel v le nekaj dneh. Vlada se je s tem izognila rednemu zakonodajnemu postopku, ki bi sicer trajal dlje, a bi zainteresirani javnosti, s tem pa tudi tistim, ki jih bodo spremembe najbolj prizadele, omogočil, da bi pridobila

odgovore na vsa vprašanja in pomisleke, predvsem pa, da bi na zakonodajalca naslovila pripombe in predloge za ureditev njihovega položaja. Slednje lahko najbolj ponazorijo prizadevanja Študentske organizacije Slovenije, ki jo je vlada v fazi nastajanja predloga zakona ignorirala, svoja stališča pa je lahko predstavila le na seji delovnega telesa državnega zbora, ki je obravnavo predloga novele zakona o dohodnini opravil v enem samem dnevu. Tako je vlada popolnoma prezrla utemeljene pripombe študentske organizacije k 43. členu predloga zakona, ki bi omogočile enakopravno obravnavo študentov pri obdavčitvi njihovih dohodkov, predvsem pa bi jim zagotovile zadostna sredstva za samostojno življenje in študij.

Državni svet opozarja na rešitvi, ki bosta povzročili dodatno socialno razslojevanje in povečevanje neenakosti. Tako zakon vpljuje obdavčitev obresti na depozite za vse državljanke in državljane v Sloveniji. Ob tem, ko se znižuje davek na dobiček od kapitala, se za vse ostale davčna obremenitev povečuje. Z novelo zakona se s 54. in 57. členom ukinja 300 tisoč tolarjev obresti pod tisto mejo, pod katero se ne plačuje dohodnine. S tem se ne samo znižuje davčno konkurenčnost Slovenije - npr. v veliko bogatejši Nemčiji imajo varčevalci oprostitvev do 1370 evrov - ampak dopušča, da bodo tako mali (brezposelni, delavci, upokojeanci, študenti, dijaki ...) kot veliki varčevalci plačali obresti ne glede na višino sredstev na varčevalnem računu.

Zakon uvaja posebno obravnavo tistih, ki so prejeli obveznice iz naslova denacionalizacije. 25. člen novele zakona določa, da se obresti na obveznice, ki jih je upravičenec prejel kot odškodnino v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo, posebej izločijo kot predmet obdavčitve oz. da zanj veljajo olajšave (50%). Gre torej za ozko skupino upravičencev iz denacionalizacije, ki so iz naslova denacionalizacije prejeli za 200 milijard slovenskih tolarjev obveznic in ki ob 6-odstotni obrestni meri vsako leto do leta 2016 prejemajo 12 milijard tolarjev, seveda iz naslova obremenitve slovenskih davkoplačevalcev. Samo za njih velja, da jim bo država na ta način v naslednjih desetih letih podarila milijarde tolarjev, ki jih bodo iz naslova davka na obresti plačali vsi ostali, brezposelni ali zaposleni, upokojeanci, mlade družine, študentje, dijaki ...

***

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Rado Krpač.

Zahteva državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča o zakonu o spremembi zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti.

Državni svet Republike Slovenije je na 9. izredni seji, dne 30. 11. 2005, ob obravnavi zakona o spremembi zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti (ZRRD-A), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 11. seji, dne 24. 11. 2005, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije sprejel

ZAHTEVO
da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o zakonu o spremembi zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti.

Obrazložitev:

Državni svet meni, da bi s predlagano spremembo sestave upravnih odborov raziskovalni javni zavodi izgubili tisto raven avtonomije, ki razlikuje med javnim in državnim, zato državni svet podpira ohranitev njihovega statusa po veljavnem zakonu iz leta 2002.

Državni svet ugotavlja, da se s spremembo 33. člena veljavnega zakona iz leta 2002 določa nova struktura upravnih odborov javnih zavodov iz tega področja z večino predstavnikov ustanovitelja. Državni svet meni, da je kljub temu, da so ustanovitveni akti nekaterih raziskovalnih javnih zavodov še neusklajeni z veljavnim zakonom iz leta 2002, v katerih ima zato še sedaj ustanovitelj

večino v upravnih odborih, to razmerje doslej napram predstavnikom same raziskovalne organizacije večje le za enega predstavnika ustanovitelja.

Zato se državni svet ne strinja s predlagano spremembo in meni, da je treba uresničiti tripartitno strukturo upravnih zavodov iz veljavnega zakona iz leta 2002, ker takšna rešitev odraža prepričanje, da so ti zavodi ustanovljeni za izvajanje javne službe na področju raziskovanja.

Državni svet tudi meni, da je odveč skrb predlagatelja, da tripartitni upravni odbori v raziskovalnih javnih zavodih ne bi sprejemali programe v skladu z usmeritvami in prednostnimi nalogami vlade kot "ustanoviteljice in večinske financerke" le teh, saj jih po veljavni ureditvi ni mogoče sprejeti in tudi ne financirati iz državnega proračuna brez soglasja vlade. Ta ima možnost, da preverja skladnost programov s prioriteta, določenimi v Nacionalnem, raziskovalnem in razvojnem programu, ki so obvezne tako za javne zavode kot za vlado.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik prof. dr. Jože Mencinger.

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

---

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga za ustanovitev občin, za določitev njihovih območij, za spremembo območij občin ter za spremembo statusa občin, EPA 579

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji, dne 7. 12. 2005, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE
k predlogom za ustanovitev občin, za določitev njihovih območij, za spremembo območij občin ter za spremembo statusa občin

Državni svet meni, da je treba pri obravnavi predlogov upoštevati pogoje po zakonu o lokalni samoupravi, kar pomeni, da se lahko postopek za ustanovitev občine oziroma spremembo njenega območja ali za spremembo statusa občin nadaljuje le, če predlog izpolnjuje vse pogoje iz 13. in 13. a člena oziroma 16. člena zakona o lokalni samoupravi. Državni svet poudarja, da je treba pri ustanavljanju občin oziroma spremembi območja občin poleg izpolnjevanja zakonskih pogojev upoštevati na referendumu

izraženo večinsko voljo prebivalcev za ustanovitev samostojne občine oziroma za spremembo območja občine.

Državni svet ugotavlja, da kar v osmih primerih občinski sveti (ko niso bili predlagatelji) niso podali mnenja, čeprav so bili v skladu z 14. členom zakona o lokalni samoupravi pozvani, da ga podajo.

Državni svet nadalje ugotavlja, da je neustrezen vir financiranja eden izmed bistvenih razlogov za številne pobude za ustanovitev novih občin, čeprav odstopajo od v ustavi opredeljene zasnove občine in ne izpolnjujejo zakonskih pogojev za njihovo ustanovitev. Zato je treba pripraviti nov sistemski zakon o financiranju občin, ki bo občinam za njihovo delovanje zagotovil zadosten obseg lastnih virov in s tem finančno avtonomijo.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Darko Fras.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o spremembah zakona o lokalni samoupravi - prva obravnava, EPA 504

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji, dne 7. 12. 2005, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu zakona o spremembah zakona o lokalni samoupravi (ZLS-N) - prva obravnava

Državni svet **ne podpira** predloga zakona o spremembah zakona o lokalni samoupravi.

Državni svet poudarja, da predložitev sprememb navedenega zakona odpira potrebno razpravo o odprtih vprašanjih, povezanih s statusom mestne občine, vendar predlog zakona ne prinaša celovite rešitve v smislu jasne opredelitve funkcionalne vsebine in definiranja posameznih tipov občin (mestna občina, občina s sedežem upravnih enot, navadna občina) ter temu ustreznega oblikovanja pogojev za ustanovitev mestne občine in financiranja njihovih nalog. Ker je nujno sprejeti sistemske rešitve na področju lokalne samouprave, kar vključuje tudi oblikovanje pokrajin, državni svet pričakuje njihovo čimprejšnjo predložitev.

V skladu z Ustavo Republike Slovenije lahko mesto pridobi po postopku in ob pogojih, ki jih določa zakon, status mestne občine. Po mnenju državnega sveta je oblikovanje pogojev za pridobitev statusa mestne občine bolj politične narave, to pa povzroča nekonsistentnost sistema lokalne samouprave, ki se kaže tudi v tem, da poznamo le dve kategoriji občin, čeprav se občine zelo razlikujejo po številu prebivalcev, od manj kot 1000 do 100.000 in več prebivalcev.

Zadnja novela zakona o lokalni samoupravi je črtala 16. a člen, ki je določal dodatne pogoje, ki jih je mestna občina morala izpolnjevati na svojem območju. Ker imajo mestne občine drugačen položaj in druge probleme kot ostale občine, po mnenju državnega sveta zgolj določeno število prebivalcev in delovnih mest nista zadosten kriterij za pridobitev statusa mestne občine, ampak bi morala mestna občina na svojem območju izpolnjevati še dodatne pogoje, ki

zagotavljajo ohranjanje mestotvornih dejavnosti (npr. srednja šola, bolnišnica, muzej, gledališča, itd.) in s tem razvoj mesta. Zato bi bilo treba zakon o lokalni samoupravi dopolniti s ponovno vključitvijo dodatnih pogojev za ustanovitev mestnih občin.

Glede na to, da se z ustanovitvijo novih mestnih občin poveča obseg potrebnih sredstev za finančno izravnavo v državnem proračunu, bi bilo o njihovem ustanavljanju smiselno razpravljati v kontekstu predvidenih sprememb financiranja občin.

Državni svet poudarja, da je koncept mestnih občin, ki so ustanovljene na območju mesta zaradi enotnega prostorskega in urbanističnega urejanja, zadovoljevanja komunalnih potreb in planiranja razvoja, smiselno obravnavati tudi v povezavi s predvidenimi pokrajinami, saj imajo pristojnosti, ki bi jih lahko opravljala regijska središča. Ob tem državni svet še opozarja na Strategijo prostorskega razvoja Slovenije, ki opredeljuje središča nacionalnega in regijskega pomena.

Nekatere sedanje mestne občine že sedaj ne izpolnjujejo zakonsko določenih pogojev, pri čemer državni svet izpostavlja pogoj 15.000 delovnih mest, od tega najmanj polovico v terciarnih in kvartarnih dejavnostih. Ker je ta pogoj povezan z izpolnjevanjem pogoja, da ima mesto 20.000 prebivalcev, to pomeni, da bi morale biti v mestu, ki bi želelo pridobiti status mestne občine, kar okoli 75% prebivalcev zaposlenih, od tega najmanj polovico v terciarnih in kvartarnih dejavnostih.

Državni svet ugotavlja, da je predlog zakona z opredelitvijo nižjega števila prebivalcev in delovnih mest naravnano na sedanje predloge za ustanovitev mestnih občin, pri čemer se izpostavlja vprašanje, ali bi milejši pogoji za ustanovitev mestnih občin, glede na predviden plan ustanavljanja novih občin, sploh veljali za nove predloge mestnih občin.

Državni svet še opozarja na pravno nekonsistentnost drugega odstavka 1. člena predloga zakona, saj predlagatelj na eni strani predvideva, da lahko *občina* ob določenih pogojih pridobi status mestne občine, na drugi strani pa lahko *mesto* v posebnih primerih pridobi ta status. To je v nasprotju z 141. členom Ustave Republike Slovenije, saj status mestne občine lahko dobi mesto in ne občina.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o gospodarskih družbah, EPA 479

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji, dne 7.12.2005, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1)

Državni svet predlog zakona **podpira**.

Državni svet je oblikoval naslednje konkretne pripombe:

1. K 54. členu:

V 7. odstavku 54. člena predloga zakona se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Ministra, pristojna za gospodarstvo in finance, morata pred odločitvijo o soglasju pridobiti mnenje Gospodarske zbornice Slovenije, Obrtne zbornice Slovenije ter Agencije za trg vrednostnih papirjev.«

Obrazložitev:

V 7. odstavku 54. člena predloga ZGD-1 ni več predvideno mnenje Gospodarske zbornice Slovenije, Obrtne zbornice Slovenije ter Agencije za trg vrednostnih papirjev k računovodskim standardom,

ki je sedaj uzakonjeno v 7. odstavku 51. člena veljavnega zakona. Predhodno mnenje navedenih institucij je bilo uzakonjeno zato, da lahko strokovnjaki v okviru navedenih institucij pravočasno opozorijo pristojna ministrstva na praktične vidike in probleme pri izvajanju standardov. Predhodno mnenje navedenih institucij k računovodskim standardom v zakonu naj ostane.

2. K 253. členu:

Za drugim odstavkom naj se doda nov tretji odstavek, ki naj se glasi:

»(3) V primerih, ko družba spreminja dvotirni sistem upravljanja družbe v enotirni oziroma enotirni sistem upravljanja družbe v dvotirni, je dolžna predhodno seznaniti in se posvetovati z delavskim predstavništvom, če to ni izvoljeno, pa z delavci, o posledicah za sodelovanje delavcev pri upravljanju, ter o vlogi in nalogah ter številu delavskih predstavnikov v organih družbe.«

Obrazložitev:

Predlagana dopolnitev 253. člena bi omogočila delavskim predstavništvom oziroma delavcem, da se seznanijo s spremembo sistema upravljanja v družbi ter se posvetujejo o vlogi, nalogah in številu delavskih predstavnikov v organih družbe.

3. K 288. členu:

Drugi odstavek naj se črta.

Obrazložitev:

Ta odstavek določa kriterij in število delavskih predstavnikov v upravnem odboru družbe. Materija tega odstavka naj se uredi v zakonu o sodelovanju delavcev pri upravljanju.

4. K 289. členu:

Tretji odstavek naj se črta.

Obrazložitev:

Ta odstavek določa število delavskih predstavnikov v komisijah upravnega odbora. Materija tega odstavka naj se uredi v zakonu o sodelovanju delavcev pri upravljanju tako, da bodo imeli delavci po najmanj enega predstavnika v vsaki komisiji upravnega odbora.

5. K 290. členu:

Tretji odstavek naj se črta.

Obrazložitev:

Ta odstavek določa, da upravni odbor imenuje delavskega predstavnika imenuje za izvršnega direktorja v upravnem odboru in določi njegove naloge. Materija tega odstavka naj se uredi v zakonu o sodelovanju delavcev pri upravljanju smiselno enako kot je določen kriterij za imenovanje delavskega direktorja s tem, da je treba pristojnosti delavskega direktorja prenoviti (zastopanje interesov delavcev ni izvršilna funkcija).

6. K 431. členu:

Tretja alineja drugega odstavka tega člena naj se dopolni in naj se v celoti glasi:

» - izjavo posloводства in skupnega pogajalskega telesa, ustanovljenega v skladu z določbami zakona, ki ureja sodelovanje

delavcev pri upravljanju v SE, da sporazum iz prve alineje tega odstavka ni bil dosežen v ustreznem roku.«

Obrazložitev:

Izjavo, da sporazum o sodelovanju delavcev pri upravljanju SE ni bil sklenjen v ustreznem roku, morata dati posloводство in skupno pogajalsko telo. Na ta način bo zagotovljena verodostojnost izjave, kajti posloводство predstavlja le eno stran, ki sklepa sporazum, zato so možne zlorabe. Tak primer neustrezne izjave posloводства, da sporazuma ni bilo mogoče skleniti v ustreznem roku, je poznan.

7. Za novi 8. oddelek v 6. poglavju in novi 666. a člen:

»8. oddelek

Obveščanje in posvetovanje z delavskim predstavništvom pri preoblikovanih družbah

666. a člen

Družba oziroma družbe, ki se preoblikujejo, so dolžne v vseh primerih preoblikovanja pred sprejemom odločitev pisno seznaniti in se posvetovati z delavskim predstavništvom, če to ni izvoljeno, pa z delavci o statusnem preoblikovanju družbe oziroma družb o posledicah preoblikovanja na socialno ekonomski položaj in zaposlitev ter kraj zaposlitve delavcev. Delavski predstavniki imajo pravico vpogleda v pisne predloge odločitev o preoblikovanju družbe oziroma družb. Za seznanitev in posvetovanje se uporabljajo določbe zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju o obveščanju in skupnem posvetovanju.«

Obrazložitev:

Predlagana ureitev izrazito favorizira enotirni sistem upravljanja družb, saj je število in vloga delavskih predstavnikov neprimerno manjša kot v organih družb z dvotirnim sistemom upravljanja. Predlagatelj zakona sicer uvaja delavske predstavnike v komisije upravnega odbora, vendar komisije ne morejo odločati o zadevah, o katerih odloča upravni odbor. Ta rešitev kvalitetno ne more enakovredno nadomestiti sedanjih rešitev delavskega predstavništva v organih upravljanja družb z dvotirnim sistemom.

8. K 699. členu

V 6. odstavku 699. člena predloga zakona se del stavka, ki se glasi: »do 31. decembra 2006«, nadomesti z besedami: »v roku 18 mesecev po uveljavitvi tega zakona«.

Obrazložitev:

V 6. odstavku 699. člena ZGD-1 je predlagano, da naj bi delniške družbe brez nadzornih svetov uskladile svoje delovanje z določbami tega zakona do 31. decembra 2006. To pomeni, da bodo morale delniške družbe v tem roku izbrati (novi) enotirni ali preiti na dvotirni sistem upravljanja in s tem v zvezi spremeniti svoje statute. Z zakonom bo družbam dana možnost, da predhodno izvedejo tudi uskladitve statuta zaradi uvedbe evra, kar bi lahko storile na isti skupščini.

Pojavlja se vprašanje, ali bodo delniške družbe tako hitro opravile vse priprave za uskladitev sistema upravljanja, da bi lahko dokončne odločitve sprejele v okviru rednih zasedanj skupščin v letu 2006. V nasprotnem bodo morale zaradi uskladitve statotov sklicevati posebne seje skupščin pred koncem leta 2006. Primernejša rešitev, ki je bila že večkrat uveljavljena ob spremembah ZGD, je prehodno obdobje 18 mesecev, ki zagotovo pokrije obdobje dveh rednih skupščin.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zadrugah - druga obravnava, EPA 485

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji, dne 7.12.2005, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zadrugah ZZad-B - druga obravnava

Državni svet podpira predlog zakona saj meni, da ureja statusno preoblikovanje zadrug ter spremembe pravne organizacijske oblike zadrug. Sestava in sprejem letnega poročila se smiselno urejata, podobno kot to velja za gospodarske družbe. Uvaja se publiciteta letnih poročil zadrug. Spremenijo in dopolnijo se podatki o članih, ki se vodijo v članskem imeniku in določa obveznost vpisa sprememb v članstvu v register enkrat letno. Zakon se dopolnjuje z določbami o namenu, vsebini in načinu združne revizije; predlog se usklajuje tudi z zakonom, ki ureja prekrške.

Državni svet je oblikoval naslednje **konkretne pripombe**:

K 1. členu

“Doda se nov, četrti odstavek, ki se glasi:
Zadruge so upravičene do državnih pomoči pod enakimi pogoji kot gospodarske družbe, ki so pravne osebe.”

Obrazložitev:

Po sedANJI ureditvi nekatere sheme državnih pomoči v Republiki Sloveniji niso dostopne zadrugam, temveč samo gospodarskim družbam (na primer po Zakonu o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah, ZPRPGDT, Ur. l. RS, št. 110/2002 in 91/2005; poleg tega navajajo kot potencialne koristnike državnih pomoči izključno gospodarske družbe še nekateri drugi predpisi oziroma javni razpisi).

Prevladuje mnenje, da je razlikovanje gospodarskih subjektov pri dodeljevanju državnih pomoči glede na pravno obliko neutemeljeno, saj predpisi Evropske skupnosti urejajo državne pomoči “podjetjem”, torej nevtrarno glede na pravno obliko. Sistem državnih pomoči po predpisih EU oziroma Republike Slovenije ne more biti vezan na organiziranost na podlagi predpisov o gospodarskih družbah (ZGD). Apriorna izključitev zadrug iz posameznih shem državnih pomoči je tudi v nasprotju s črko in z duhom ustrezne določbe ustanovne pogodbe Evropske skupnosti, ki se uporablja neposredno (87. člen PES).

K 4. členu:

Četrti odstavek predlaganega 13. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Po vpisu zadruge v register se sprejem novih članov in spremembe v članstvu ne vpisujejo v register, temveč v imenik članov.”

Obrazložitev:

Zadruga je pravna oseba, katere članstvo se po sami definiciji spreminja in ni omejeno na določeno število. V skladu s 1. členom je zadruga opredeljena kot “organizacija vnaprej nedoločena števila članov”.

Zato je sprotno predlaganje in vpisovanje članskih sprememb v sodni register znatno administrativno in finančno breme za zadruge in registrske organe, zlasti če ima zadruga večje število članov. Novo predlagana določba iz 13. člena zakona o zadrugah spreminja sedanjo ureditev in na novo določa obveznost zadruge, da predloži seznam članov registrskemu organu enkrat letno in to za vse spremembe za prejšnje koledarsko leto.

K 23. členu:

Prvi odstavek 23. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Nadzor nad izvajanjem posameznih določb tega zakona opravljata Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in Tržni inšpektorat Republike Slovenije.”

Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve je pristojna za nadzor nad izvajanjem določbe iz prvega stavka tretjega odstavka 50. člena in 75. člena zakona.

Sedanji tretji odstavek se črta.

Sedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

Obrazložitev:

23. člen dodaja zakonu novo X.A poglavje, ki ureja nadzor nad izvajanjem zakona, ki ga izvajajo Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence, Davčna uprava Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve nadzorovala izvajanje določb iz tretjega odstavka 50. člena in določbe 75. člena Zakona o zadrugah 50. člen Zakona o zadrugah določba: “Združna revizija se opravi najmanj vsako drugo leto. Ne glede na to pa se združna revizija opravi ob zamenjavi predsednika zadruge, direktorja in upravnega odbora”.

Po splošnih predpisih bilančnega prava je Agencija Republike Slovenije za javnopravne storitve in evidence pooblaščen organizacija, kateri gospodarski subjekti predložijo letna poročila skupaj z morebitnim poročilom revizorja. Glede na to je pristojnost te agencije za nadzor nad izvajanjem prvega stavka iz tretjega odstavka 50. člena ZZad, v katerem zakon določa redno revizijo najmanj enkrat na dve leti, smiseln. Zato ni potrebno posebej določati nadzora Agencije za javnopravne evidence in storitve za revizijo ob zamenjavi predsednika, upravnega odbora ali direktorja zadruge, saj omenjena agencija ne spremlja niti ne evidentira sprememb v sestavi organov zadrug. Poleg tega je določitev dolžine mandatne dobe teh organov v popolni avtonomiji vsake zadruge.

K 24. členu:

V prvem odstavku 69. člena se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

“1. če ne opravi revizije najmanj vsako drugo leto (prvi stavek iz tretjega odstavka 50. člena);”.

Obrazložitev:

Po sedANJI kazenski določbi iz zadnje alineje prvega odstavka 69. člena ZZad se zadruga kaznuje za prekršek, če nima opravljene revizije najmanj vsako drugo leto oziroma v rokih po predpisih o revidiranju. Predvidena kazenska določba v prvi točki iz prvega

odstavka spremenjenega 69. člena ZZad širi dejansko stanje prekrška tudi na neizvedbo revizije ob zamenjavi organov zadruga na podlagi drugega stavka v tretjem odstavku 50. člena ZZad. Zadostuje opredelitev prekrška v sedanjem vsebinskem obsegu, ki zagotavlja redno revidiranje najmanj enkrat na dve leti.

K 25. členu:

V drugi točki prvega odstavka 25. člena se besedilo "ne sestavi letnega poročila (prvi odstavek 41. a člena)" nadomesti z besedami "ne predloži letnega poročila zaradi javne objave organizaciji, pooblaščenici za obdelovanje in objavlanje podatkov v predpisanem roku (41 a. člen)".

Obrazložitev:

25. člen predvideva spremembo sedanjega 70. člena, pri čemer bi se kazenskim določbam dodala še nova opredelitev prekrška, če zadruga ne vodi poslovnih knjig ali ne sestavi letnega poročila (prvi odstavek 41 a. člena).

Opustitev vodenja (nevodenje) poslovnih knjig je sankcionirano kot prekršek za gospodarske družbe (4. točka iz prvega odstavka 570. člena ZGD, podobno tudi 4. točka 685. člena predloga predloga ZGD-1). Nesestavitev letnega poročila za gospodarske družbe ni sankcionirana kot prekršek. ZGD sankcionira nesestavitev letnega poročila le posredno, in to kot prekršek zaradi nepredložitve letnega poročila skupaj z revizorjevim poročilom organizaciji, pooblaščenici za objavlanje podatkov (2. in 3. točka iz prvega odstavka 571. člena ZGD v povezavi s 55. členom ZGD oziroma 2. točka iz prvega odstavka 686. člena v povezavi z 58. členom predloga ZGD-1) in nepredložitve podatkov iz letnih poročil (4. točka iz prvega odstavka 571. člena ZGD v povezavi s 55. a členom ZGD oziroma 4. točka iz prvega odstavka 686. člena v povezavi z 59. členom predloga ZGD-1). Glede na to, da se te določbe o vodenju poslovnih knjig in javni objavi letnih poročil smiselno uporabljajo tudi za zadruga, je ob načeloma enaki bilančni zakonodaji gospodarskih subjektov neprimerno dodatno opredeljevati nove prekrške poleg tistih, ki so že določeni z ZGD.

K 26. členu:

Za drugim odstavkom 26. člena se dodata nova, tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

"Uredba vpisu družb in drugih pravnih oseb v sodni register (Ur. l. RS št. 18/2002) se uskladi z določbami tega zakona v roku šestih mesecev po uveljavitvi zakona.

V dveh letih po uveljavitvi predpisa iz prejšnjega odstavka zadruga, ki izkazuje v svoji bilanci premoženje iz četrtega odstavka 74. člena tega zakona, revizijske zadrugne zveze in njihove članice, uskladijo svojo organiziranost in poslovanje z določbami 50. b člena."

V tretjem odstavku, ki postane peti odstavek, se besedilo "prvega, drugega in četrtega odstavka" nadomesti z besedami: "prvega in drugega odstavka".

Obrazložitev:

Predlagana sprememba 13. člena ZZad predvideva razbremenitev zadrug in registrskih organov glede sprotnega prijavljanja in vpisovanja sprememb v članstvu. Zato je treba s spremenjenimi določbami uskladiti uredbo o vpisu družb in drugih pravnih oseb v sodni register, ki izrecno nalaga zadrugam to obveznost. Glede na določbe 50. b člena, po katerem bi izvajanje revizije v zadrugah, ki imajo nedeljivo premoženje, spremljal register, naj bi od uveljavitve izvedbenega prepisa tekkel tudi dveletni rok za prilagoditev

organiziranosti in poslovanja zadrug in zadrugnih zvez, ki jih zadeva določba 50.b člena. Določba četrtega odstavka 41. a člena, v skladu s katero zadruga predloži letno poročilo organizaciji, pooblaščenici za obdelovanje in objavlanje podatkov, v osmih mesecih po izteku poslovnega leta, se lahko začne izvajati takoj po uveljavitvi zakona in ni potrebe po odložitvi njenega učinka do sprejema posebnega računovodskega standarda. Zato je treba sklicevanje na četrti odstavek 41. a člena črtati.

Za sedanjim 26. členom se dodajo novi, 26. a, 26. b in 26. c člen, ki se glasijo:

"26. a člen

Če je zahtevo za vračilo premoženja iz 66. člena oziroma iz 67. člena tega zakona v predpisanem roku vložila katerakoli zadruga, organizacija kooperantov, zadrugna zveza, Zveza hranilno kreditnih služb Slovenije, Slovenska zadrugna kmetijska banka, nekdanji član ali pravni naslednik katerega koli člana, se šteje, da je bil zahtevek pravočasno vložen.

Obrazložitev:

V skladu s 66. členom ZZad lahko vračilo oziroma razdružitve podržavljenega ali brez nadomestila na druge uporabnike prenesenega zadrugnega premoženja iz 65. člena uveljavljajo upravičenci, razvrščeni v tri kategorije.

Primerno lahko uveljavlja vračilo tista zadrugna organizacija oziroma organizacija kooperantov, ki ji je bilo po 9. 5. 1945 premoženje brez nadomestila podržavljeno ali brez nadomestila preneseno na drugo pravno osebo oziroma je vložila, združila ali prenesla premoženje na drugo pravno osebo, če pravica do vračila do uveljavitve tega zakona še ni prenehala.

Kolikor takšne zadrugne organizacije oziroma organizacije kooperantov ni, lahko uveljavlja vračilo zadruga oziroma organizacija kooperantov, ki je njen pravni naslednik.

Če tudi zadrugna organizacija oziroma organizacija kooperantov, ki bi bila pravni naslednik, ne obstaja, lahko uveljavlja vračilo zadrugna zveza, ki posluje na območju prejšnje zadruga in združuje zadrugne organizacije in organizacije kooperantov z enako ali podobno dejavnostjo kot prejšnja zadruga. Ta zadrugna zveza dodeli vrnjeno premoženje prednostno drugi zadrugi, ki se ustanovi s podobnimi nalogami na območju zadruga, ki je prenehala.

Po 68. členu ZZad se za vračilo zadrugnega premoženja uporabljajo predpisi o denacionalizaciji, kolikor s tem zakonom ni drugače določeno.

26. b člen

Če zadruga in pravne osebe v večinski lasti zadrug, ki so delničarke Slovenske zadrugne kmetijske banke, nimajo večinskega deleža v osnovnem kapitalu ali upravljaju te banke, pridobi premoženje iz 67. člena oziroma pridobi zahtevek za vračilo premoženja Zadrugna zveza Slovenije, kolikor premoženje oziroma zahtevek ni bil prenesen na posamezne zadruga.

Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi za premoženje, ki je bilo vrnjeno Zvezi hranilno kreditnih služb Slovenije.

Obrazložitev:

V skladu z ugotovitvijo Ustavnega sodišča, ki je v odločbi št. U-I-141/93 z dne 11. junija 1997 (Ur. l. RS, št. 40/97) ugotovilo ustavno skladnost določbe 67. člena ZZad, je zakonodajalec z določbo 67. člena ZZad uzakonil "pravno podlago, ki naj omogoči, da se

podržavljenemu združnemu premoženju vrne njegova prvotna namembnost. Pri tem je zakonodajalec izhajal iz objektivnega dejstva, da so združna kreditna podjetja prenehala obstajati brez pravnega naslednika. Pri določitvi Zveze hranilno kreditnih služb Slovenije in Slovenske združne kmetijske banke kot upravičenk do denacionalizacije je torej zakonodajalec upošteval namembnost premoženja, ki ga je to imelo pred podržavljenjem, in pa dejstvo, da sta ti dve instituciji namenjeni pospeševanju združništva" (iz 28. točke obrazložitve odločbe).

Z denacionalizacijo, ki jo je zakonodajalec uzakonil s specialno določbo 67. člena ZZad v korist Zveze hranilno kreditnih služb in Slovenske združne kmetijske banke je podržavljeno premoženje znova pridobilo prvotno namembnost in bo glede na obseg pomembno prispevalo k razvoju združništva (30. točka obrazložitve).

Zakona o bančništvu iz leta 1999 in na njegovi podlagi izdani predpisi so določili zahteve, ki se jim morajo prilagajati banke kot kreditne institucije v smislu direktiv EU. Spremembe Zakona o gospodarskih družbah, ki ga morajo poleg posebnih bančnih predpisov upoštevati banke, ker se lahko organizirajo samo v pravni obliki delniške družbe, pa določajo pogoje za prenosljivost delnic.

Omenjenim zahtevam na področju bančnih in splošnih korporacijskih predpisov se morata prilagajati tudi Slovenska združna kmetijska banka in Zveza hranilno kreditnih služb Slovenije, ki sta ob sprejemu ZZad bili in sta tudi sedaj v večinski lasti in upravljanju združnih organizacij.

26. c člen

Če zadruga ob prenehanju ni članica združne zveze oziroma je članica dveh ali več združnih zvez, se premoženje, ki ga v skladu s četrtim odstavkom 74. člena ob prenehanju zadruga ni dopustno razdeliti med člane, po prenehanju zadruga prenese na združno zvezo, od katere je zadruga prejela nedeljivo premoženje ali njegov del. Če je zadruga prejela takšno premoženje od dveh ali več združnih zvez, se prenos opravi sorazmerno vrednosti prejetega premoženja.

Če na podlagi prejšnjega odstavka ni mogoče določiti združne zveze, na katero se prenese premoženje, se to premoženje prenese na združno zvezo, v kateri je bila zadruga, všteti njene morebitne pravne prednike, nazadnje včlanjena. Na dve ali več združnih zvez se premoženje prenese po enakih delih, kolikor se ne sporazumejo drugače.

Če tudi na podlagi iz prejšnjega odstavka ni mogoče določiti združne zveze, se nedeljivo premoženje iz četrtega odstavka 74. člena prenese na združno zvezo, ki združuje zadruga z enako ali podobno dejavnostjo.

Združna zveza iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena mora uporabiti premoženje iz tega člena v skladu z drugim in tretjim stavkom iz petega odstavka 74.

Prenos premoženja na združno zvezo v skladu s petim odstavkom 74. člena in prvimi tremi odstavki tega člena se ne opravi v primeru, ko zadruga preneha zaradi materialnega (prenosnega) statusnega preoblikovanja in se premoženje iz četrtega odstavka 74. člena po pravilih univerzalnega pravnega nasledstva, ki veljajo za takšno statusno preoblikovanje, prenese na eno ali več drugih zadrug. V tem primeru veljata obveznost, da se premoženje iz četrtega odstavka 74. člena ne sme deliti med združnike, in obveznost posebnega izkazovanja tega premoženja iz 75. člena za nove oziroma prevzemne zadruga, na katere preide to premoženje. Pogodba o združitvi ali delitvi oziroma delitveni načrt mora izrecno opredeljevati ti dve obveznosti."

Obrazložitev:

Predlog rešuje vprašanje, kateri združni zvezi pripada premoženje, ki ostane po prenehanju zadruga, če zadruga upošteva odločbo iz prvega odstavka 49. člena ZZad od prostovoljnem članstvu v združnih zvezah ni bila članica nobene združne zveze oziroma je bila članica dveh ali več združnih zvez.

Za prenos nedeljivega premoženja se po predlogu predvideva tri merila. Po prvem merilu pripada nedeljivo premoženje združni zvezi, od katere je zadruga pridobila nedeljivo premoženje ali njegov del. Če je takšnih združnih zvez več, se prenos opravi sorazmerno vrednosti prejetega premoženja od dveh ali več zvez. V praksi bo prišlo do tega primera redko.

Če merila ni mogoče uporabiti, je kot prvo nadomestno predlagano merilo, po katerem se nedeljivo premoženje dodeli združni zvezi, v kateri je bila zadruga nazadnje (pred prenehanjem, torej ne ob samem prenehanju) včlanjena.

Če tudi tega merila ni mogoče uporabiti, se po naslednjem oziroma drugim nadomestnem merilu nedeljivo premoženje prenese na združno zvezo, ki združuje zadruga z enako ali podobno dejavnostjo.

S predlaganimi rešitvami bi bila dosledno zagotovljena združna namembnost nedeljivega premoženja, ki ostane po prenehanju zadruga.

149. člen poslovnika državnega zbora - državni svet predlaga sprejem avtentične razlage zakona

Sklep državnega sveta ob obravnavi predloga za sprejem avtentične razlage 3. in 5. točke 2. odstavka 57. člena zakona o dohodnini

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji, dne 7. 12. 2005, obravnaval predlog Interesne skupine lokalnih interesov za sprejem avtentične razlage 3. in 5. točke 2. odstavka 57. člena zakona o dohodnini (Ur. l. RS, št. 54/04, 53/05, 70/05) in na podlagi 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99 in 2/04) sprejel naslednji

SKLEP:

Na podlagi prvega odstavka 55. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92) in na podlagi prvega odstavka 149. člena poslovnika državnega zbora Državni svet Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije, da sprejme avtentično razlago 3. in 5. točke 2. odstavka 57. člena zakona o dohodnini (Ur. l. RS, št. 54/04, 53/05, 70/05).

Predlog za sprejem avtentične razlage 3. in 5. točke 2. odstavka 57. člena zakona o dohodnini (Ur. l. RS, št. 54/04, 53/05, 70/05) se glasi:

Za kmeta vinarja in kmeta oljarja se tudi proizvodnja vina oziroma oljčnega olja za prodajo šteje kot osnovna kmetijska dejavnost. Proizvodnja vina oziroma oljčnega olja za prodajo pa se ne šteje kot osnovna kmetijska dejavnost, temveč kot dohodek iz dejavnosti vinarjem trgovcem in oljarjem trgovcem. Kmet vinar oziroma kmet oljar je oseba, ki vino oziroma oljčno olje pridelala samo iz lastno pridelanega grozdja oziroma oliv. Vinar trgovec oz. oljar trgovec pa je oseba ali pravni subjekt, ki grozdje oz. olive prosto kupuje na trgu brez omejitve količin, kakovosti ter sortnega izbora in porekla.

Obrazložitev:

Besedilo 57. člena zakona o dohodnini (Ur. l. RS, št. 54/04, 53/05, 70/05) se glasi:

(1) Za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se štejejo vsi dohodki v vezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, pripisani osebi, ki ima pravico uporabljati kmetijsko in gozdno zemljišče.

(2) Kot osnovna kmetijska dejavnost se šteje kmetijska pridelava, ki je v celoti ali pretežno vezana na uporabo kmetijskih zemljišč, vodenih v zemljiškem katastru in katastru dejanske rabe kmetijskih zemljišč, in vključuje:

1. pridelavo žit in drugih poljščin, vključno s pridelavo vrtnin v njivskem kolobarju,
2. pridelavo hmelja,
3. pridelavo grozdja in proizvodnjo vina iz lastnega pridelka, razen proizvodnje vina za prodajo,
4. pridelavo sadja,
5. pridelavo oljk in proizvodnjo oljčnega olja iz lastnega pridelka, razen proizvodnje oljčnega olja za prodajo,
6. rejo govedi, ovac, koz, konj, oslov, mul in mezcov,
7. prirejo mleka,
8. rejo prašičev, perutnine, nojev in jelenjadi na pretežno lastni krmi

(3) Kot osnovna gozdarska dejavnost se šteje gozdarstvo, vezano na uporabo gozdnih zemljišč, vodenih v zemljiškem katastru, in vključuje:

1. gojenje, obnovo, nego in varstvo gozda,
2. sečnjo in pridobivanje gozdnih sortimentov.

(4) Šteje se, da ima pravico uporabljati kmetijsko ali gozdno zemljišče (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: zemljišča) fizična oseba, ki je na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, vpisana v zemljiški knjigi oziroma v zemljiškem katastru kot lastnik, zakupnik ali imetnik pravice uporabe na podlagi drugega pravnega naslova.

(5) Če zemljišče dejansko uporablja oseba, ki nima pravice do uporabe zemljišča na podlagi pravnega naslova v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru, se lahko za namere tega zakona ta pravica pripiše dejanskemu uporabniku.

Po veljavni ureditvi za pridelavo hmelja in sadja se lahko proizvede pivo ali žganje, pri čemer ni nobenega razloga, da ne bi takšna ureditev veljala tudi za pridelavo grozdja in oliv. Z obvezno razlago se izognemo izenačevanju spletnih vinarских oziroma oljarskih hiš z gospodarskimi dejavnostmi, ki so brez tradicije, kmetijskega duha in splošno uveljavljenih evropskih norm.

Nadalje se z avtentično razlago preprečuje, da bi se problem sivega trga še okrepil (kar bi se z limiti letnega prometa za uveljavljanje normiranih stroškov zagotovo zgodilo). Slovenski kmetje vinogradniki in oljarji bodo lahko tekmovali v evropskem prostoru in tako širili sloves slovenskih vin širom po svetu. Republika Slovenija se bo izognila ogromnemu, vendar neučinkovitemu birokratskem delu, ki bi državni proračun zanesljivo praznil, ne pa polnil.

Obenem je avtentično razlago potrebno sprejeti iz naslednjih razlogov:

1. Razlikovanje med kmeti, ki vino in olje pridelujejo sami iz lastno pridelanega grozdja in oliv proti osebam in gospodarskim družbam, ki grozdje in olive kupujejo prosto na trgu in jih predelajo v vino oz. olje.
2. Izenačitev pogojev kmetovanja in vinogradnikov in oljarjev s sadjarji in hmeljarji
3. Ohranjanje stoletnih vinarских in oljarskih hiš.
4. Preprečevanje širjenja sivega trga (z limiti letnega prometa za uveljavljanje normiranih stroškov bi se ta zagotovo še razširil).
5. Izenačevanje položaja slovenskih kmetov z njihovimi kolegi iz evropske unije
6. Preprečevanje selitve vinogradnikov vinarjev dvolastnikov na italijansko oz. avstrijsko stran.
7. Preprečevanje praznjenja državnega proračuna zaradi novega, ogromnega birokratskega dela.

Obveščam vas, da bo skladno z drugim odstavkom 219. člena poslovnika državnega zbora kot predstavnik državnega sveta na sejah delovnih teles državnega zbora sodeloval državni svetnik Marjan Maučec.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o spremembah zakona o lokalnih volitvah - skrajšani postopek EPA 542

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 44. seji, dne 23. 11. 2005, obravnavala predlog zakona o spremembah zakona o lokalnih volitvah, ki sta ga Državnemu zboru Republike Slovenije predložila poslanca Državnega zbora Marijan Pojbič in Drago Koren.

Komisija je **podprla cilj predloga zakona**, da se pri določanju števila potrebnih podpisov za vlaganje kandidatur za občinski svet in župane upošteva velikost občin oziroma njihova različnost glede na število volivcev.

Predlagan kriterij za določanje potrebnega števila podpisov volivcev za kandidate za člane občinskega sveta oziroma župane (najmanj 3% podpisov od števila volivcev v volilni enoti) postavlja kandidate v neenakopraven položaj, saj bi v večjih občinah oziroma volilnih enotah potrebovali bistveno več podpisov volivcev kot v manjših občinah. Na podlagi rezultatov zadnjih rednih lokalnih volitev v občinski svet komisija ugotavlja, da je bilo kar nekaj kandidatov izvoljenih v občinske svete z manjšim številom glasov, kot bi bilo v skladu s predlaganim zakonom potrebnih podpisov volilnih upravičencev za kandidacijo na lokalnih volitvah. Določitev potrebnega števila podpisov najmanj 3% od števila vseh volivcev v volilni enoti bi torej glede na sedaj veljavno ureditev in rezultate zadnjih rednih lokalnih volitev pomenila dejansko omejevanje pasivne volilne pravice. Komisija ob tem še ugotavlja, da bi v Ljubljani kandidat za člana občinskega sveta potreboval bistveno več podpisov kot jih potrebuje kandidat za predsednika republike. Čeprav praksa kaže, da občinski sveti z večjim številom "nestrankarskih" članov težje sprejemajo odločitve, bi predlagana rešitev (predvsem v občinah z večjim številom volivcev) slednjim praktično onemogočila kandidiranje za članstvo v organih lokalnih skupnosti, kar je lahko z vidika splošne in enake volilne pravice ustavno sporno.

Glede na zgoraj navedeno je komisija predlagala dopolnitev določb z limitiranjem spodnje in zgornje meje potrebnega števila podpisov volivcev, s čimer se zadosti pogoju upoštevanja velikosti občin glede na število volivcev, hkrati pa omogoči kandidiranje vsem, ki imajo možnost izvolitve.

Komisija je oblikovala naslednji **konkretni pripombi**:

K 1. členu:

V drugem odstavku 1. člena se na koncu drugega stavka pika nadomesti z vejico in doda besedilo "vendar ne manj kot 30 in ne več kot 500 volivcev v volilni enoti".

Obrazložitev:

Komisija predlaga dopolnitev člena, ker je po njenem mnenju predlagana rešitev preveč omejujoča za kandidiranje na volitvah oziroma bi lahko pomenilo tudi omejitev volilne pravice, na kar je opozorilo Ustavno sodišče v odločbi št. U-I-336/56, ki ga povzema v svojem mnenju Zakonodajno-pravna služba državnega zbora. Zato se predlaga, da se omeji spodnje in zgornje število potrebnih podpisov za kandidiranje za volitve, s čimer se zagotovi vsem zainteresiranim, ki imajo možnost izvolitve, da kandidirajo.

K 2. členu:

2. člen se črta.

Obrazložitev:

2. člen je nepotreben, ker se prvi odstavek 68. člena navezuje na 54. člen, ki določa potrebno število podpisov volivcev za določitev kandidatov za člane občinskega sveta, ki se volijo po večinskem načelu. To pomeni, da 54. člen (1. člen predloga zakona) določa tudi potrebno število podpisov volivcev v primeru kandidiranja za proporcionalne volitve.

***

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu resolucije o nacionalnem raziskovalnem programu za obdobje 2006-2010 EPA 446

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 38. seji, dne 21. 11. 2005, obravnavala predlog resolucije o nacionalnem raziskovalnem in razvojnem programu za obdobje 2006-2010 (ReNRRP), ki ga je Državnemu zboru predložila vlada.

Komisija je navedeni dokument **podprla** kot kvalitetno vizijo povečanja vpliva raziskav in razvoja v domačem okolju.

Predlog resolucije je po mnenju komisije kvaliteten dokument, ker vsebuje tudi konkretne zaveze za uresničevanje zastavljenih ciljev in zato **priporoča vladi**, da stalno nadzoruje, da se merljivi cilji dosegajo ter da v primeru odstopanja sprejme v tem dokumentu potrebne ukrepe. Predvsem bo cilje za hitrejši tehnološki razvoj in hitrejšo rast vseh oblik blaginje ljudi, dolgoročno težje uresničiti, ker

so odvisni od učinkovite vključitve v razvoj podjetniške sfere, kar je možno le s prenosom znanja v gospodarstvo.

Zato komisija predlaga, da se okrepi sodelovanje med raziskovalno oziroma akademsko sfero in gospodarstvom. Poglobljeno sodelovanje med strokovnjaki iz univerz in drugih tehnoloških in znanstvenih inštitucij z gospodarstvom, na podlagi neposrednega prenosa znanja v nove tehnološke, organizacijske, marketinške in druge poslovne odločitve gospodarskih subjektov, bi dvignilo povprečno dodano vrednost na zaposlenega v slovenskem gospodarstvu v primerjavi z evropskim, kjer je povprečna dodana vrednost na zaposlenega tudi trikrat višja.

Večja učinkovitost vlaganj v raziskave in razvoj bo po mnenju komisije dosežena s postopno koncentracijo proračunskih sredstev na prednostnih področjih raziskovanja in tehnološkega razvoja, torej s postopnim večanjem deleža specifičnih aplikativnih in razvojnih raziskav ter z uveljavitvijo kriterija učinkovitosti in mednarodne konkurenčnosti pri vrednotenju programov oziroma projektov. Glede vrednotenja bi bilo po mnenju komisije treba dodati, da se bo pri ocenjevanju raziskovalcev upoštevalo tudi obseg preteklega financiranja raziskovalnega dela in opreme.

V zvezi s poglavjem 4.1. prednostna področja je komisija **zastavila vprašanje**, kako uresničiti cilj za večji obseg podjetniškega financiranja raziskav na univerzah in inštitutih, če nimamo opredeljenih nosilcev tehnološkega razvoja in nacionalni raziskovalni program ni usklajen s podjetniškimi razvojnimi načrti za to obdobje. Zato bi morali v naše okolje iz mednarodnega prenesti primerne ocenjevalne mehanizme, ki ne bi dajali prednost objavam oziroma citatom kot kriterijem kakovosti, saj je prav uporaba le teh praktično odtujila industrijo od velikega dela raziskovalne sfere. Komisija ugotavlja, da se v poglavju 4.4.1 nadaljuje program vzgoje **mladih raziskovalcev**, ki naj bi se zaposlili v industriji, vendar se je tak program izvajal že doslej in so bila zanj porabljena obsežna sredstva, a se je večina teh raziskovalcev zaposlila na univerzah in inštitutih. To pomeni, da v sistemu nadzora niso dovolj prepričljivi ukrepi, ki bi preprečili takšno odstopanje od načrtovanega.

V poglavju 4.6.1 komisija podpira razpravo o ustanovitvi tehnične univerze kot posledice reorganizacije poslanstva univerz tako zaradi bolonjskega procesa kot tudi zagotavljanja učinkovitosti porabe javnih sredstev, namenjenih razvoju.

***

Za poročevalca je bil določen član komisije prof. dr. Janvit Golob.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o nalezljivih boleznih - skrajšani postopek EPA 521

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 38. seji, dne 21. 11. 2005, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o nalezljivih boleznih, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je bila seznanjena z vsebino predloga zakona, ki ureja postopek in pravice prizadetih v zvezi z upravičenimi razlogi do odškodnine za škodo, ki nastane osebi zaradi posledic obveznega cepljenja. Predlog zakona je usklajen z odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije in ga komisija **podpira**.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zadrugah, druga obravnava EPA 485

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na seji dne 23. 11. 2005 obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zadrugah, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije. Komisija se je seznanila s predlogi Zadrugne zveze Slovenije za amandmaje k nekaterim določbam predlaganega zakona.

Predstavnica predlagatelja je pojasnila, da predlog zakona ureja statusno preoblikovanje zadrug ter spremembe pravne organizacijske oblike zadrug. Sestava in sprejem letnega poročila se smiselno urejata, podobno kot to velja za gospodarske družbe. Uvaja se publiciteta letnih poročil zadrug. Spremenijo in dopolnijo se podatki o članih, ki se vodijo v članskem imeniku in določa obveznost vpisa sprememb v članstvu v register enkrat letno. Zakon se dopolnjuje z določbami o namenu, vsebini in načinu zadrugne revizije; predlog se usklajuje tudi z zakonom, ki ureja prekrške.

Komisija je v razpravi navedeni predlog zakona **podprla**, hkrati pa sprejela naslednje **konkretne pripombe**:

K 1. členu

“Doda se nov, četrti odstavek, ki se glasi:
Zadruge so upravičene do državnih pomoči pod enakimi pogoji kot gospodarske družbe, ki so pravne osebe.”

Obrazložitev:

Po sedANJI ureditvi nekatere sheme državnih pomoči v Republiki Sloveniji niso dostopne zadrugam, temveč samo gospodarskim družbam (na primer po Zakonu o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah, ZPRPGDT, Ur. l. RS, št. 110/2002 in 91/2005; poleg tega navajajo kot potencialne koristnike državnih pomoči izključno gospodarske družbe še nekateri drugi predpisi oziroma javni razpisi).

Prevladuje mnenje, da je razlikovanje gospodarskih subjektov pri dodeljevanju državnih pomoči glede na pravno obliko neutemeljeno, saj predpisi Evropske skupnosti urejajo državne pomoči “podjetjem”, torej nevtrarno glede na pravno obliko. Sistem državnih pomoči po predpisih EU oziroma Republike Slovenije ne more biti vezan na organiziranost na podlagi predpisov o gospodarskih družbah (ZGD).

Apriorna izključitev zadrug iz posameznih shem državnih pomoči je tudi v nasprotju s črko in z duhom ustrezne določbe ustanovne pogodbe Evropske skupnosti, ki se uporablja neposredno (87. člen PES).

K 4. členu:

Četrty odstavek predlaganega 13. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Po vpisu zadruga v register se sprejem novih članov in spremembe v članstvu ne vpisujejo v register, temveč v imenik članov.”

Obrazložitev:

Zadruga je pravna oseba, katere članstvo se po sami definiciji spreminja in ni omejeno na določeno število. V skladu s 1. členom je zadruga opredeljena kot “organizacija vnaprej nedoločena števila članov”.

Zato je sprotno predlaganje in vpisovanje članskih sprememb v sodni register znatno administrativno in finančno breme za zadruga in registrske organe, zlasti če ima zadruga večje število članov. Novo predlagana določba iz 13. člena zakona o zadrukah spreminja sedanjo ureditev in na novo določa obveznost zadruga, da predloži seznam članov registrskemu organu enkrat letno, in to za vse spremembe za prejšnje koledarsko leto.

K 23. členu:

Prvi odstavek 23. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Nadzor nad izvajanjem posameznih določb tega zakona opravljata Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in Tržni inšpektorat Republike Slovenije.”

Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve je pristojna za nadzor nad izvajanjem določbe iz prvega stavka tretjega odstavka 50. člena in 75. člena zakona.

Sedanji tretji odstavek se črta.

Sedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

Obrazložitev:

23. člen dodaja zakonu novo X.A poglavje, ki ureja nadzor nad izvajanjem zakona, ki ga izvajajo Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence, Davčna uprava Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve nadzorovala izvajanje določb iz tretjega odstavka 50. člena in določbe 75. člena Zakona o zadrukah 50. člen Zakona o zadrukah določa: “Zadružna revizija se opravi najmanj vsako drugo leto. Ne glede na to pa se zadružna revizija opravi ob zamenjavi predsednika zadruga, direktorja in upravnega odbora”.

Po splošnih predpisih bilančnega prava je Agencija Republike Slovenije za javnopravne storitve in evidence pooblaščen organizacija, kateri gospodarski subjekti predložijo letna poročila skupaj z morebitnim poročilom revizorja. Glede na to je pristojnost te agencije za nadzor nad izvajanjem prvega stavka iz tretjega odstavka 50. člena ZZad, v katerem zakon določa redno revizijo najmanj enkrat na dve leti, smiseln. Zato ni potrebno posebej določati nadzora Agencije za javnopravne evidence in storitve za revizijo ob zamenjavi predsednika, upravnega odbora ali direktorja zadruga, saj omenjena agencija ne spremlja niti ne evidentira sprememb v sestavi organov zadruga. Poleg tega je določitev dolžine mandatne dobe teh organov v popolni avtonomiji vsake zadruga.

K 24. členu:

V prvem odstavku 69. člena se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

“1. če ne opravi revizije najmanj vsako drugo leto (prvi stavek iz tretjega odstavka 50. člena);”.

Obrazložitev:

Po sedanji kazenski določbi iz zadnje alineje prvega odstavka 69. člena ZZad se zadruga kaznuje za prekršek, če nima opravljene revizije najmanj vsako drugo leto oziroma v rokih po predpisih o revidiranju. Predvidena kazenska določba v prvi točki iz prvega odstavka spremenjenega 69. člena ZZad širi dejansko stanje prekrška tudi na neizvedbo revizije ob zamenjavi organov zadruga na podlagi drugega stavka v tretjem odstavku 50. člena ZZad. Zadostuje opredelitev prekrška v sedanjem vsebinskem obsegu, ki zagotavlja redno revidiranje najmanj enkrat na dve leti.

K 25. členu:

V drugi točki prvega odstavka 25. člena se besedilo “ne sestavi letnega poročila (prvi odstavek 41. a člena)” nadomesti z besedami “ne predloži letnega poročila zaradi javne objave organizaciji, pooblaščen za obdelovanje in objavljanje podatkov v predpisanem roku (41 a. člen)”.

Obrazložitev:

25. člen predvideva spremembo sedanjega 70. člena, pri čemer bi se kazenskim določbam dodala še nova opredelitev prekrška, če zadruga ne vodi poslovnih knjig ali ne sestavi letnega poročila (prvi odstavek 41 a. člena).

Opustitev vodenja (nevođenje) poslovnih knjig je sankcionirano kot prekršek za gospodarske družbe (4. točka iz prvega odstavka 570. člena ZGD, podobno tudi 4. točka 685. člena predloga predloga ZGD-1). Nesestavitev letnega poročila za gospodarske družbe ni sankcionirano kot prekršek. ZGD sankcionira nesestavitev letnega poročila le posredno, in to kot prekršek zaradi nepredložitve letnega poročila skupaj z revizorjevim poročilo organizaciji, pooblaščen za objavljanje podatkov (2. in 3. točka iz prvega odstavka 571. člena ZGD v povezavi s 55. členom ZGD oziroma 2. točka iz prvega odstavka 686. člena v povezavi z 58. členom predloga ZGD-1) in nepredložitev podatkov iz letnih poročil (4. točka iz prvega odstavka 571. člena ZGD v povezavi s 55. a členom ZGD oziroma 4. točka iz prvega odstavka 686. člena v povezavi z 59. členom predloga ZGD-1). Glede na to, da se te določbe o vodenju poslovnih knjig in javni objavi letnih poročil smiselno uporabljajo tudi za zadruga, je ob načeloma enaki bilančni zakonodaji gospodarskih subjektov neprimerno dodatno opredeljevati nove prekrške poleg tistih, ki so že določeni z ZGD.

K 26. členu:

Za drugim odstavkom 26. člena se dodata nova, tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

“Uredba vpisu družb in drugih pravnih oseb v sodni register (Ur. l. RS št. 18/2002) se uskladi z določbami tega zakona v roku šestih mesecev po uveljavitvi zakona.

V dveh letih po uveljavitvi predpisa iz prejšnjega odstavka zadruga, ki izkazujejo v svoji bilanci premoženje iz četrtega odstavka 74. člena tega zakona, revizijske zadružne zveze in njihove članice, uskladijo svojo organiziranost in poslovanje z določbami 50. b člena.”

V tretjem odstavku, ki postane peti odstavek, se besedilo “prvega,

drugega in četrtega odstavka" nadomesti z besedami: "prvega in drugega odstavka".

Obrazložitev:

Predlagana sprememba 13. člena ZZad predvideva razbremenitev zadrug in registrskih organov glede sprotnega prijavljanja in vpisovanja sprememb v članstvu. Zato je treba s spremenjenimi določbami uskladiti uredbo o vpisu družb in drugih pravnih oseb v sodni register, ki izrecno nalaga zadrugam to obveznost. Glede na določbe 50. b člena, po katerem bi izvajanje revizije v zadrugah, ki imajo nedeljivo premoženje, spremljal register, naj bi od uveljavitve izvedbenega prepisa tekel tudi dveletni rok za prilagoditev organiziranosti in poslovanja zadrug in združnih zvez, ki jih zadeva določba 50.b člena. Določba četrtega odstavka 41. a člena, v skladu s katero zadruga predloži letno poročilo organizaciji, pooblaščenim za obdelovanje in objavljanje podatkov, v osmih mesecih po izteku poslovnega leta, se lahko začne izvajati takoj po uveljavitvi zakona in ni potrebe po odložitvi njenega učinka do sprejema posebnega računovodskega standarda. Zato je treba sklicevanje na četrti odstavek 41. a člena črtati.

Za sedanjim 26. členom se dodajo novi, 26. a, 26. b in 26. c člen, ki se glasijo:

"26. a člen

Če je zahtevo za vračilo premoženja iz 66. člena oziroma iz 67. člena tega zakona v predpisanem roku vložila katerakoli zadruga, organizacija kooperantov, združna zveza, Zveza hranilno kreditnih služb Slovenije, Slovenska združna kmetijska banka, nekdanji član ali pravni naslednik katerega koli člana, se šteje, da je bil zahtevek pravočasno vložen.

Obrazložitev:

V skladu s 66. členom ZZad lahko vračilo oziroma razdružitve podržavljenega ali brez nadomestila na druge uporabnike prenesenega združnega premoženja iz 65. člena uveljavljajo upravičenci, razvrščeni v tri kategorije.

Primerno lahko uveljavlja vračilo tista združna organizacija oziroma organizacija kooperantov, ki ji je bilo po 9. 5. 1945 premoženje brez nadomestila podržavljeno ali brez nadomestila preneseno na drugo pravno osebo oziroma je vložila, združila ali prenesla premoženje na drugo pravno osebo, če pravica do vračila do uveljavitve tega zakona še ni prenehala.

Kolikor takšne združne organizacije oziroma organizacije kooperantov ni, lahko uveljavlja vračilo zadruga oziroma organizacija kooperantov, ki je njen pravni naslednik.

Če tudi združna organizacija oziroma organizacija kooperantov, ki bi bila pravni naslednik, ne obstaja, lahko uveljavlja vračilo združna zveza, ki posluje na območju prejšnje zadruga in združuje združne organizacije in organizacije kooperantov z enako ali podobno dejavnostjo kot prejšnja zadruga. Ta združna zveza dodeli vrnjeno premoženje prednostno drugi zadrugi, ki se ustanovi s podobnimi nalogami na območju zadruga, ki je prenehala.

Po 68. členu ZZad se za vračilo združnega premoženja uporabljajo predpisi o denacionalizaciji, kolikor s tem zakonom ni drugače določeno.

26. b člen

Če zadruga in pravne osebe v večinski lasti zadrug, ki so delničarke Slovenske združne kmetijske banke, nimajo večinskega deleža v

osnovnem kapitalu ali upravljanju te banke, pridobi premoženje iz 67. člena oziroma pridobi zahtevek za vračilo premoženja Združna zveza Slovenije, kolikor premoženje oziroma zahtevek ni bil prenesen na posamezne zadruga.

Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi za premoženje, ki je bilo vrnjeno Zvezi hranilno kreditnih služb Slovenije.

Obrazložitev:

V skladu z ugotovitvijo Ustavnega sodišča, ki je v odločbi št. U-I-141/93 z dne 11. junija 1997 (Ur. l. RS, št. 40/97) ugotovilo ustavno skladnost določbe 67. člena ZZad, je zakonodajalec z določbo 67. člena ZZad uzakonil "pravno podlago, ki naj omogoči, da se podržavljenemu združnemu premoženju vrne njegova prvotna namembnost. Pri tem je zakonodajalec izhajal iz objektivnega dejstva, da so združna kreditna podjetja prenehala obstajati brez pravnega naslednika. Pri določitvi Zveze hranilno kreditnih služb Slovenije in Slovenske združne kmetijske banke kot upravičenk do denacionalizacije je torej zakonodajalec upošteval namembnost premoženja, ki ga je to imelo pred podržavljenjem, in pa dejstvo, da sta ti dve instituciji namenjeni pospeševanju združništva" (iz 28. točke obrazložitve odločbe).

Z denacionalizacijo, ki jo je zakonodajalec uzakonil s posebno določbo 67. člena ZZad v korist Zveze hranilno kreditnih služb in Slovenske združne kmetijske banke je podržavljeno premoženje znova pridobilo prvotno namembnost in bo glede na obseg pomembno prispevalo k razvoju združništva (30. točka obrazložitve).

Zakona o bančništvu iz leta 1999 in na njegovi podlagi izdani predpisi so določili zahteve, ki se jim morajo prilagajati banke kot kreditne institucije v smislu direktiv EU. Spremembe Zakona o gospodarskih družbah, ki ga morajo poleg posebnih bančnih predpisov upoštevati banke, ker se lahko organizirajo samo v pravni obliki delniške družbe, pa določajo pogoje za prenosljivost delnic.

Omenjenim zahtevam na področju bančnih in splošnih korporacijskih predpisov se morata prilagajati tudi Slovenska združna kmetijska banka in Zveza hranilno kreditnih služb Slovenije, ki sta ob sprejemu ZZad bili in sta tudi sedaj v večinski lasti in upravljanju združnih organizacij.

26. c člen

Če zadruga ob prenehanju ni članica združne zveze oziroma je članica dveh ali več združnih zvez, se premoženje, ki ga v skladu s četrtem odstavkom 74. člena ob prenehanju zadruga ni dopustno razdeliti med člane, po prenehanju zadruga prenese na združno zvezo, od katere je zadruga prejela nedeljivo premoženje ali njegov del. Če je zadruga prejela takšno premoženje od dveh ali več združnih zvez, se prenos opravi sorazmerno vrednosti prejetega premoženja.

Če na podlagi prejšnjega odstavka ni mogoče določiti združne zveze, na katero se prenese premoženje, se to premoženje prenese na združno zvezo, v kateri je bila zadruga, vstevši njene morebitne pravne prednike, nazadnje včlanjena. Na dve ali več združnih zvez se premoženje prenese po enakih delih, kolikor se ne sporazumejo drugače.

Če tudi na podlagi iz prejšnjega odstavka ni mogoče določiti združne zveze, se nedeljivo premoženje iz četrtega odstavka 74. člena prenese na združno zvezo, ki združuje zadruga z enako ali podobno dejavnostjo.

Združna zveza iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena

mora uporabiti premoženje iz tega člena v skladu z drugim in tretjim stavkom iz petega odstavka 74.

Prenos premoženja na združno zvezo v skladu s petim odstavkom 74. člena in prvimi tremi odstavki tega člena se ne opravi v primeru, ko zadruga preneha zaradi materialnega (prenosnega) statusnega preoblikovanja in se premoženje iz četrtega odstavka 74. člena po pravih univerzalnega pravnega nasledstva, ki veljajo za takšno statusno preoblikovanje, prenese na eno ali več drugih zadrug. V tem primeru veljata obveznost, da se premoženje iz četrtega odstavka 74. člena ne sme deliti med združnike, in obveznost posebnega izkazovanja tega premoženja iz 75. člena za nove oziroma prevzemne zadruge, na katere preide to premoženje. Pogodba o združitvi ali delitvi oziroma delitveni načrt mora izrecno opredeljevati ti dve obveznosti."

Obrazložitev:

Predlog rešuje vprašanje, kateri združni zvezi pripada premoženje, ki ostane po prenehanju zadruga, če zadruga upošteva odločbo iz prvega odstavka 49. člena ZZad od prostovoljnem članstvu v združnih zvezah ni bila članica nobene združne zveze oziroma je bila članica dveh ali več združnih zvez.

Za prenos nedeljivega premoženja se po predlogu predvideva tri merila. Po prvem merilu pripada nedeljivo premoženje združni

zvezi, od katere je zadruga pridobila nedeljivo premoženje ali njegov del. Če je takšnih združnih zvez več, se prenos opravi sorazmerno vrednosti prejetega premoženja od dveh ali več zvez. V praksi bo prišlo do tega primera redko.

Če merila ni mogoče uporabiti, je kot prvo nadomestno predlagano merilo, po katerem se nedeljivo premoženje dodeli združni zvezi, v kateri je bila zadruga nazadnje (pred prenehanjem, torej ne ob samem prenehanju) včlanjena.

Če tudi tega merila ni mogoče uporabiti, se po naslednjem oziroma drugem nadomestnem merilu nedeljivo premoženje prenese na združno zvezo, ki združuje zadruga z enako ali podobno dejavnostjo.

S predlaganimi rešitvami bi bila dosledno zagotovljena združna namembnost nedeljivega premoženja, ki ostane po prenehanju zadruga.

***

Za poročevalca je bil določen član komisije Peter Vrisk.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o strokovnih in znanstvenih naslovih (ZSN-1) - druga obravnava EPA 456

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 38. seji, dne 21. 11. 2005, obravnavala predlog zakona o strokovnih in znanstvenih naslovih, ki ga je državnemu zboru predložila vlada.

Komisija je navedeni predlog zakona **podprla**, ker se z njim določajo pravila za tvorjenje strokovnih in znanstvenih naslovov po novih študijskih programih, kot jih v skladu z Bolonjsko deklaracijo predvideva novela Zakona o visokem šolstvu, in bodo s tem študijski programi časovno krajši.

Komisija se je strinjala, da je v prehodnih določbah za diplomante dodiplomskih študijskih programov, sprejetih pred novelo Zakona o visokem šolstvu, določeno, da jih še naprej uporabljajo v nespremenjeni obliki.

V razpravi pa so nekateri člani komisije zastavili vprašanje financiranja novih študijskih programov prve in druge stopnje iz razloga, ker v zakonu ni jasno določene razmejitve med dodiplomskim in podiplomskim študijem po novih študijskih programih, ki jih bodo oblikovale fakultete na posameznih področjih. To bo lahko povzročilo nepreglednost in tudi različno vrednotenje iste diplome v različnih dejavnostih, ker s tem zakonom ni določena primerljivost prejšnjih in novih javnoveljavnih študijskih programov. Zato komisija predlagatelju zastavlja vprašanje, če bo te dileme reševala sprememba Zakona o visokem šolstvu, kot to predvidevajo nekatere fakultete v stališčih, ki so jih posredovale.

***

Za poročevalca je bil določen član komisije prof.dr. Alojz Križman.

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu zakona o spremembah zakona o trgovini - skrajšani postopek EPA 562

Komisija za gospodarstvo je na 37. seji, dne 30. 11. 2005, obravnavala predlog zakona o spremembah zakona o trgovini, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s pripombami Združenja za trgovino pri Gospodarski zbornici Slovenije, Turističnega društva Brezje in Turistične zveze Slovenije.

Komisija je po razpravi sprejela stališče, da naj predlagatelj preuči spremenjene okoliščine, povezane z opravljanjem trgovinske

dejavnosti, upoštevajoč gospodarsko pobudo vseh trgovskih subjektov. V zakonodajnem postopku naj se oblikuje takšna rešitev, ki bo omogočala, da bi bile odprte vse tiste prodajalne, ki bi lahko izkazale, da obstaja pisni dogovor med delodajalci in delojemalci v zvezi z obratovalnim časom ob nedeljah in z zakonom določenih praznikov, ki so dela prosti dnevi.

***

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Mnenje komisije za politični sistem k skupnemu letnemu poročilu o delu Državnega pravobranilstva v letu 2004, EPA 377

Na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92, 76/05) je Komisija za politični sistem sprejela naslednje

MNENJE k skupnemu letnemu poročilu o delu Državnega pravobranilstva v letu 2004 - EPA 377 - IV

Komisija se je seznanila s skupnim letnim poročilom o delu Državnega pravobranilstva v letu 2004.

Komisija opozarja, da se obseg dela Državnega pravobranilstva povečuje. Obseg njihovega dela se povečuje tudi zaradi nerazumno dolgega trajanja sodnih postopkov pred sodišči v Republiki Sloveniji, saj je pred Evropskim sodiščem za človekove pravice vloženi veliko tožb zoper Republiko Slovenijo. Komisija podpira prizadevanja vlade, da realizira program za odpravo sodnih zaostankov.

Komisija tudi poudarja, da so od učinkovitega delovanja sodnega sistema odvisne tudi reforme in konkurenčnost slovenskega gospodarstva.

Obrazložitev

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 50. seji, dne 5. 12. 2005, obravnavala skupno letno poročilo o delu Državnega pravobranilstva v letu 2004.

Pri delu komisije je sodeloval državni sekretar na Ministrstvu za pravosodje Robert Marolt. Iz Državnega pravobranilstva sta bila prisotna generalni državni pravobranilec Lucijan Bembič in njegova namestnica Branka Cizel Varšek.

Generalni državni pravobranilec je v predstavitvi poročila dejal, da je najpomembnejša ugotovitev, ki izhaja iz pregleda dela Državnega pravobranilstva v preteklem letu, da se je bistveno spremenilo težišče vsebin sodnih in izvensodnih sporov, s katerimi se sooča Republika Slovenija. V minulem desetletju so prevladovali spori iz stanovanjskih razmerij, lastniških, delovnih (certifikati) in motenjskih razmerij, spori zaradi poškodb, dobljenih med služenjem vojaškega roka, zaradi poškodb po policistih ter poškodb na delu, stečajni postopki in postopki zaradi neupravičenega odvzema prostosti. Sedaj pa se država srečuje s spori, ki so po svoji vsebini, razsežnosti posledic in odmevnosti bistveno večjega pomena, saj izvirajo predvsem iz ravnanj (storitve in opustitve) države oziroma njenih organov pri izvajanju funkcije oblasti. Gre za spore v zvezi z javnimi natečajmi, s podeljevanjem koncesij, izpolnjevanjem prevzetih obveznosti države, ki se nanašajo na investicije, z odškodninskimi zahtevki pravnih in fizičnih oseb zoper državo zaradi opustitve dolžnih ravnanj, s posojilnimi pogodbami za izgradnjo manjših hidroelektrarn, davčnimi postopki, postopki za izdajanje dovoljenj za opravljanje dejavnosti, v zvezi z administrativnimi omejitvami pri oblikovanju cen, izdajanjem soglasij k prevzemu gospodarskih družb, zagotavljanjem konkurence na trgu, izbrisom iz registra prebivalcev, postopki veterinarske inšpekcije in v zvezi z odločanjem »v nerazumnem roku« upravnih organov in sodišč, da se omeji samo na tiste primere, ki najbolj izstopajo.

Poudaril je, da se posledice novih vsebin zahtevkov najbolj zrcalijo v izrazitem povečanju njihove vrednosti. Ob prepolovljenem številu

pravdnih zadev se je namreč vrednost zahtevkov povečala za osmino.

Dejal je tudi, da zastopanje v tako pomembnih in pravno zahtevnih sporih terja obsežno in vsestransko strokovno znanje, veliko izkušenj in poglobljeno, teamsko delo. Zaradi povečanja obsega dela je generalni državni tožilec izpostavil tudi kadrovske težave.

Bembič je opozoril tudi na tožbe vložene zoper Republiko Slovenijo pred Evropskim sodiščem za človekove pravice, ki so bile v obravnavanem obdobju predložene Republiki Sloveniji v odgovor. Najpogostejši razlog za vložitev tožbe je nerazumno dolgo trajanje sodnih postopkov pred sodišči v Republiki Sloveniji. Slovenija je bila zaradi tega razloga v primeru Lukenda tudi obsojena, tako da se tudi v nadalje pričakuje takšne odločbe Evropskega sodišča za človekove pravice.

Državni sekretar na Ministrstvu za pravosodje Robert Marolt je v nadaljevanju poudaril, da so sodni zaostanki na slovenskih sodiščih posledica sodne reforme v letu 1995, ko so se slovenska sodišča ukvarjala le z organizacijo in niso obravnavala sodnih zadev. Glede na število sodnih zaostankov se pričakuje še več tovrstnih odločitev Evropskega sodišča za človekove pravice, vendar pa na ministrstvu pripravljajo rešitve na tem področju. Do leta 2010 naj bi se pred slovenskimi sodišči zadeve obravnavalo podobno kot v Avstriji, in sicer bi bila vsaka sodna zadeva rešena najkasneje v enem letu. Na prvi stopnji bi zadeva trajala največ šest mesecev, na drugi stopnji ter v postopku revizije pa največ po tri mesece.

Marolt je podaril, da so posebni problemi sodniške norme, ki so zaviralni, ne pa spodbujevalni element. Na ministrstvu pripravljajo predloge ureditve, v skladu s katero bo norma na sodišču in ne na posameznem sodniku, tako da bo predsednik sodišča sam odločil, kako bo obremenil posamezne sodnike sodišča in kako jih bo stimuliral.

Člani komisije so se v razpravi osredotočili predvsem na sodne zaostanke. Po njihovem mnenju je vprašljiv tako trajni mandat kot tudi imuniteta sodnikov. Zavzeli so se za večje pristojnosti predsednikov sodišč, ki mora prevzeti tudi vlogo vodje, menedžerja sodišča.

Člani komisije so opozorili, da se obseg dela Državnega pravobranilstva povečuje. Obseg njihovega dela se povečuje tudi zaradi nerazumno dolgega trajanja sodnih postopkov pred sodišči v Republiki Sloveniji, saj je pred Evropskim sodiščem za človekove pravice vloženi veliko tožb zoper Republiko Slovenijo.

Komisija podpira prizadevanja vlade, da realizira program za odpravo sodnih zaostankov. Člani komisije so tudi poudarili, da so od učinkovitega delovanja sodnega sistema odvisne tudi reforme in konkurenčnost slovenskega gospodarstva.

Glede zahtevnosti pogojev za delovno mesto državnega pravobranilca je namestnica generalnega državnega pravobranilca navedla, da je zahtevnost dela državnega pravobranilca velika, zato je pomembno, da so pogoji zahtevni.

***

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj **k predlogom za ustanovitev občin, za določitev njihovih območij, za spremembo območij občin ter za spremembo statusa občin, EPA 579**

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj se je na 46 seji, dne 30. 11. 2005, seznanila s predlogi za ustanovitev občin, za določitev njihovih območij, za spremembo območij občin in za spremembo statusa občin ter mnenjem Vlade Republike Slovenije o predlogih z dne 28. 11. 2005.

Predstavniki vlade je v uvodni obrazložitvi mnenja vlade pojasnil, da je vlada pri obravnavi predlogov za ustanovitev novih občin, za spremembo območij občin ter za spremembo statusa občin pozitivno ocenila le tiste predloge, ki izpolnjujejo pogoje, ki so določeni v 13. in 13.a členu oziroma 16. členu zakona o lokalni samoupravi. Povedal je, da je z zadnjimi spremembami zakona o lokalni samoupravi zagotovljeno tudi sodno varstvo v postopku za ustanovitev občin, kar pomeni, da imajo predlagatelji možnost podati pobudo ustavnemu sodišču za oceno ustavnosti in zakonitosti sklepa državnega zbora, s katerim se ugotovi, da posamezen predlog ne izpolnjuje zakonskih pogojev. Če bi prišlo do različnega obravnavanja posameznih predlogov in bi bil ob izpolnjevanju istih pogojev v posameznih primerih postopek ustanavljanja občin zaključen, v drugih primerih pa ne, bi bili ob upoštevanju tretjega odstavka 14.a člena (sodno varstvo) vsi predlogi zaradi zakonskega roka glede zaključka postopka ustanavljanja novih občin vprašljivi. Razen ocene stroškov za izvedbo referendumov vlada ni pripravila finančnih posledic, ker jih sedaj še ni možno predvideti, bo pa ta ocena pripravljena do sprejemanja zakonov o ustanavljanju novih občin. Dodal je, da ustanavljanje novih občin ne bi smelo povzročiti večjih finančnih stroškov, saj naj bi v večini primerov (občine, ki so upravičene do sredstev za finančno izravnavo) prišlo le do prerazporeditve sredstev.

Komisija podpira mnenje vlade, saj je treba pri obravnavi predlogov za ustanovitev novih občin, za spremembo območij občin in za spremembo statusa občin upoštevati pogoje po zakonu o lokalni samoupravi, kar pomeni, da se lahko postopek za ustanovitev občine oziroma spremembo njenega območja ali za spremembo statusa občin nadaljuje le, če predlog izpolnjuje vse pogoje iz 13. in 13. a člena oziroma 16. člena zakona o lokalni samoupravi. Komisija poudarja, da je treba pri ustanavljanju občin oziroma spremembi območja občin poleg izpolnjevanja zakonskih pogojev upoštevati na referendumu izraženo večinsko voljo prebivalcev za ustanovitev samostojne občine oziroma za spremembo območja občine.

Komisija ugotavlja, da kar v osmih primerih občinski sveti (ko niso bili predlagatelji) niso podali mnenja, čeprav so bili v skladu 14. členom zakona o lokalni samoupravi pozvani, da ga podajo.

Komisija nadalje ugotavlja, da je neustrezen vir financiranja eden izmed bistvenih razlogov za številne pobude za ustanovitev novih občin, čeprav odstopajo od v ustavi opredeljene zasnove občine in ne izpolnjujejo zakonskih pogojev za njihovo ustanovitev. Zato je treba pripraviti nov sistemski zakon o financiranju občin, ki bo občinam za njihovo delovanje zagotovil zadosten obseg lastnih virov in s tem finančno avtonomijo.

Komisija predlaga, da se državni svet na 39. seji seznanj s predlogi in mnenjem vlade.

***

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj **k predlogu za sprejem avtentične razlage drugega odstavka 187. in drugega odstavka 188. člena zakona o varstvu okolja, EPA 552**

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 47. seji, dne 12. 12. 2005, obravnavala predlog za sprejem avtentične razlage drugega odstavka 187. in drugega odstavka 188. člena zakona o varstvu okolja, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predlagano besedilo avtentične razlage drugega odstavka 187. in drugega odstavka 188. člena zakona o varstvu okolja s tem, da se v besedilu avtentične razlage "37" nadomesti z "36", ker 36. člen ZGJS določa postopek podeljevanja koncesije (z ali brez javnega razpisa). Komisija predlaga dopolnitev besedila avtentične razlage z 35. členom ZGJS, ki določa, kdaj lahko lokalna skupnost posamezno lokalno gospodarsko javno službo neposredno prenese v opravljanje zasebnim, združenim ali drugim organizacijskim oblikam uporabnikov javnih dobrin, s čimer bi bile veljavne tudi pogodbe, katerih predmet je izvajanje gospodarske javne službe na podlagi 35. člena ZGJS.

Glede na majhno število veljavnih koncesijskih pogodb ob uveljavitvi predpisa iz tretjega odstavka 185. člena ZVO-1 je nujno urediti medsebojna razmerja pri podeljevanju prve koncesije za izvajanje gospodarske javne službe iz 5. točke prvega odstavka 148. člena ZVO-1 (dimnikarske službe) in pri tem preučiti vse koncesijske pogodbe v skladu z zakonom o gospodarskih javnih službah in zakonom o varstvu okolja.

Ker so bile po občinah velike razlike v kvaliteti in ceni storitev dimnikarske službe, komisija podpira ureditev tega področja v smislu vzpostavitve reda in odprave monopola ter uveljavitvi modela, ki bo na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljal enotno ceno in kvaliteto storitev dimnikarske službe.

***

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o trajnem prenehanju izkoriščanja uranove rude in preprečevanju posledic rudarjenja v rudniku urana Žirovski vrh - nujni postopek, EPA 589

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 47. seji, dne 12. 12. 2005, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o trajnem prenehanju izkoriščanja uranove rude in preprečevanju posledic rudarjenja v rudniku urana Žirovski vrh, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija **podpira** predlog zakona, ki bo zagotovil možnost dokončanja vseh nalog trajnega prenehanja izkoriščanja uranove rude ter preprečevanja posledic rudarjenja v rudniku urana Žirovski vrh, predvsem trajno sanacijo odlagališč rudarske in hidrometalurške jalovine Jazbec in Boršt.

Komisija poudarja, da je za trajno sanacijo degradiranega okolja oziroma odpravljanja posledic obremenjevanja okolja potreben velik obseg sredstev. Ker država skrbi za opravo posledic čezmerne obremenitve okolja, bi bilo nujno zagotoviti stalen vir sredstev iz proračuna Republike Slovenije, ki bodo omogočila izvajanje sanacijskih ukrepov.

Komisija ugotavlja, da je na območju Poljanske doline zaradi izkoriščanja uranove rude v rudniku Žirovski vrh raba prostora omejena, poleg tega se na tem območju razen rudniške dejavnosti ni razvijala nobena druga gospodarska dejavnost. Glede na to, da je na odlagališčih Boršt in Jazbec odložena velika količina kontaminiranih odpadkov, bi bila lokalna skupnost Gorenja vas-Poljane zaradi obremenitve okolja upravičena do odškodnine.

Komisija nadalje ugotavlja, da tretji odstavek 8. člena zakona o trajnem prenehanju izkoriščanja uranove rude in preprečevanju posledic rudarjenja v rudniku urana Žirovski vrh (Ur. l. RS, št. 36/92 in 28/00) določa, da javno podjetje v okviru svojega premoženja letno zagotavlja odškodnine prizadetim prebivalcem okolja v lokalni skupnosti zaradi obremenitve okolja, pri čemer se v podzakonskem aktu uredijo natančnejša merila in način izplačila. Komisija opozarja, da veljavni zakon nalaga javnemu podjetju plačevanje odškodnine in tudi sprejem podzakonskega akta, vendar se ta obveznost, razen izplačila odškodnin neposredno prizadetim prebivalcem zaradi delovanja javnega podjetja (odvzem zemljišča), ne izvaja.

Komisija predlaga Vladi Republike Slovenije, da uredi vprašanje odškodnine lokalni skupnosti Gorenja vas-Poljane s preučitvijo možnosti izvajanja 3. odstavka 8. člena zakona o trajnem prenehanju izkoriščanja uranove rude in preprečevanju posledic rudarjenja v rudniku urana Žirovski vrh (Ur. l. RS, št. 36/92 in 28/00) ali v skladu z zakonom o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti uredi nadomestilo za omejeno rabo prostora.

***

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

---

ODGOVOR MNISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE

Na vprašanje državnega svetnika mag. Dušana Semoliča glede sodelovanja predstavništev Republike Slovenije v tujini s sindikati držav, v katerih delujejo.

Vprašanje državnega svetnika mag. Semoliča je bilo posredovano vsem predstavništvom RS v tujini. Odgovore smo prejeli iz 34 predstavništev.

Iz zbranih podatkov izhaja, da velika večina predstavništev RS v tujini nima načrtnih in rednih delovnih srečanj s sindikati držav, v katerih delujejo. Prihaja do stikov s predstavniki sindikatov, ki so bolj ali manj pogosti na različnih prireditvah (okroglih mizah oz. seminarjih, sprejemih, konferencah, državnih slovesnostih itd.), kjer prihaja do osebnih pogovorov, v katerih se izmenjajo mnenja s sindikalnimi predstavniki in pojasnjujejo stališča glede posameznih vprašanj. Predstavništva RS v tujini redno spremljajo gospodarsko in politično situacijo države, v kateri delujejo, kar zajema tudi spremljanje aktivnosti sindikatov in delovne problematike.

Iz zbranih podatkov izhaja, da se predvsem diplomati predstavništev RS v državah članicah EU pogosteje srečujejo s predstavniki sindikatov. Največ stikov in rednega sodelovanja s sindikati imata predstavništvi VP RS Berlin z Zveznim sindikatom ZRN (DGB), ki je pristojen za celotno državo, in VP RS Stockholm, ki ima vzpostavljene redne stike z Združenjem švedskih sindikatov. VP RS v Parizu je pred vstopom RS v EU navezalo stike z nekaterimi francoskimi sindikati, kjer je šlo za predstavitev njihovih dejavnosti, s strani predstavnikov našega veleposlaništva pa predstavitev države Slovenije kot nove članice EU ter vloge sindikatov oziroma socialnega partnerstva v njej. Navezovanje stikov je v veliki meri odvisno od posameznih pobud ali prošenj slovenskih sindikalnih organizacij ali sindikalnih organizacij držav, v katerih delujejo predstavništva. Glede na zbrane podatke je takih pobud zelo malo.

Predstavnštva RS so izrazila pripravljenost pomagati pri navezavi stikov, posredovanju podatkov ali glede kakršnekoli druge prošnje, če bo ta izražena s strani katerega koli od slovenskih sindikatov.

---

*Vprašanje državnega svetnika
mag. Dušana Semoliča je bilo
objavljeno v Poročevalcu
državnega sveta št. 8/05.*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA GOSPODARSTVO

na vprašanji državnega svetnika Jožeta Ilca glede nadzora dejavnosti kolektivnih organizacij

---

Odgovor Urad Republike Slovenije za intelektualno lastnino na vprašanji državnega svetnika, gospoda Jožeta Ilca, glede nadzora nad kolektivnimi organizacijami ter še posebej nad Združenjem skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije (SAZAS) je sledeč:

Urad izvaja nadzor nad zakonitim delovanjem kolektivne organizacije na podlagi 162. člena Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (Uradni list RS, št. 94/04 - uradno prečiščeno besedilo, v nadaljevanju: ZASP). V skladu s tem členom lahko urad na podlagi obrazložene in natančne pisne zahteve od kolektivne organizacije kadarkoli zahteva poročila o poslovnih zadevah in vpogled v poslovne knjige ter druge poslovne dokumente v potrebnem obsegu. Kolektivna organizacija je dolžna urad obveščati o vsaki spremembi oseb, ki so po zakonu in statutu pooblaščenim zastopati organizacijo ter posredovati določene dokumente, npr. spremembe statuta, skupne sporazume z združenji uporabnikov, sklepe skupščine kolektivne organizacije ter letna poročila in poročilo revizijske gospodarske družbe o opravljeni reviziji poslovanja kolektivne organizacije. Če urad ugotovi, da so nastopile okoliščine, ki bi bile razlog za zavrnitev izdaje dovoljenja, ali če kolektivna organizacija huje ali večkrat krši določbe ZASP, ima urad na voljo samo en ukrep, to je odvzem dovoljenja. V tem primeru urad kolektivno organizacijo najprej pisno opozori in ji določi rok najmanj 30 dni za odpravo ugotovljenih kršitev. Preključje dovoljenja začne veljati 30. dan po objavi obvestila o preklicu v Uradnem listu Republike Slovenije.

Nadzor urada nad delovanjem kolektivnih organizacij je bil z zadnjimi spremembami v letu 2004 (Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o avtorski in sorodnih pravicah (Uradni list RS, št. 43/04)) omejen. Urad tako med drugim nič več ne odobri splošnih tarif, ne daje poprejšnjega soglasja na spremembe statuta ali splošnih tarif ter se ne udeležuje sej organov kolektivne organizacije. Urad tudi ne naroča več revizij poslovanja, to morajo storiti kolektivne organizacije same.

Obseg nadzora je določen v prvem odstavku 162. člena ZASP, ki pravi, da pristojni organ nadzoruje, ali kolektivna organizacija izvaja naloge v skladu z ZASP. Naloge in pristojnosti kolektivnih organizacij so urejene v drugem oddelku 6. poglavja ZASP. Nadzor ni vezan na časovno obdobje in poteka ves čas. V praksi to najpogosteje poteka tako, da urad ukrepa, ko je seznanjen z domnevno nepravilnostjo v delovanju kolektivne organizacije. Urad kolektivno organizacijo najprej pozove, da zadevo pojasni, v primeru ugotovljene nepravilnosti pa od kolektivne organizacije zahteva, da se

nepravilnosti odpravijo. Če ZASP obveznost kolektivne organizacije veže na določen rok, je urad pozoren na to, ali ga kolektivne organizacije upoštevajo. Tak primer je 161. člen ZASP, ki določa, da mora kolektivna organizacija za vsako poslovno leto po njegovem zaključku sprejeti oziroma pridobiti določene dokumente. Ta člen je zelo pomemben z vsebinskega vidika, saj določa dokumente, ki jih mora kolektivna organizacija sprejeti. Ti dokumenti so takšne narave, da omogočajo vpogled v delovanje kolektivne organizacije in s tem nadzor nad njenim zakonitim delovanjem. Gre za letna poročila organov upravljanja in nadzora; poročila revizijske gospodarske družbe o opravljenem revidiranju računovodskih izkazov ter poslovanju kolektivne organizacije za poslovno leto, skupaj z mnenjem pooblaščenega revizorja o pravilnosti in skladnosti poslovanja kolektivne organizacije z zakoni in drugimi predpisi; mnenje organov upravljanja in nadzora o tem poročilu in ukrepe, če so bile ugotovljene nepravilnosti v poslovanju; predlog finančnega načrta za naslednje leto, ki vključuje plan stroškov poslovanja.

Na tem mestu je potrebno poudariti tudi pomen nadzora nad delovanjem kolektivne organizacije, ki ga imajo v skladu z notranjimi akti in na podlagi ZASP člani kolektivne organizacije. Z zadnjimi spremembami ZASP se je nadzor članov še okreplil. Tako 160. člen ZASP (Nadzor članov) določa, da lahko vsak član kolektivne organizacije zahteva, da v roku, določenem v statutu, dobi na vpogled letno finančno poročilo in poročilo njenega nadzornega odbora. Najmanj deset rednih članov lahko zahteva, da eden ali več neodvisnih izvedencev pregleda poslovanje kolektivne organizacije. Za celovit pregled in nadzor nad delovanjem kolektivne organizacije pa je tudi za člane ključnega pomena zgoraj naveden 161. člen ZASP.

Na način, kot je zgoraj opisan, nadzoruje urad delovanje vseh kolektivnih organizacij, tudi SAZAS-a. SAZAS je v skladu s svojim zakonskimi obveznostmi uradu poslal sklepe skupščine, letna poročila organov upravljanja in nadzora ter poročilo revizijske gospodarske družbe o opravljeni reviziji poslovanja. Revizija ni odkrila večjih in bistvenih nepravilnosti v delovanju SAZAS-a.

---

*Vprašanje državnega svetnika
Jožeta Ilca je bilo objavljeno v
Poročevalcu državnega sveta
št. 8/05.*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT

na vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca glede novega načina financiranja po Sklepu o cenah za plačilo storitve

---

Javni zavodi, ki na področju šolstva opravljajo računovodske storitve, niso zavodi, ki jih ureja Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja in tudi niso posredni proračunski uporabniki. Ministrstvo za šolstvo in šport, kot svojo zakonsko obveznost, izvaja v okviru financiranja šol tudi financiranje tovrstnih storitev, vendar so lahko, v skladu z zakonom, neposredni prejemniki sredstev samo zavodi s področja vzgoje in izobraževanja; kar potrjuje tudi mnenje Ministrstva za finance.

Ministrstvo za šolstvo in šport se sicer v okviru te problematike dogovarja z Ministrstvom za finance o možnosti, da se pri teh storitvah ne obračunava DDV, kar bi položaj tovrstnih

računovodskih zavodov olajšalo. V vsakem primeru pa velja, da Ministrstvo za šolstvo in šport nima pravne podlage, da bi sredstva za računovodske storitve neposredno nakazovalo zavodom, ki jih Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja ne ureja in ki tudi niso proračunski uporabniki.

---

*Vprašanje državnega svetnika
Marjana Maučeca je bilo
objavljeno v Poročevalcu
državnega sveta št. 9/05.*

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Janeza Sušnika glede razvojne regije Gorenjska

---

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji, dne 7. 12. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika glede razvojne regije Gorenjska in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika in predlaga Službi Vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika se glasi:

Ali bo razvojna regija Gorenjska (NUTS 3) upravičena do dodatnih sredstev državnega proračuna, če bo v naslednji finančni perspektivi kot del razvitejšje kohezijske regije (NUTS 2) izgubila dostop do sredstev strukturnih skladov (cilj 1 - konvergenca), in v kakšnem obsegu?

Obrazložitev:

Vlada je novembra meseca sprejela predlog teritorialne členitve ozemlja Republike Slovenije na ravni NUTS 2, na podlagi katerega je razvojna regija Gorenjska vključena v razvitejšjo kohezijsko regijo "Zahodna Slovenija". V primeru, da pogajanja o naslednji finančni perspektivi ne bodo zaključena na podlagi gospodarske razvitosti držav članic EU v obdobju 2000-2002 in bo Evropska komisija potrdila predlagano delitev, bo imela ta delitev velike finančne posledice za Gorenjsko, saj zaradi vključenosti v razvitejšjo Zahodno Slovenijo ne bo upravičena do financiranja iz Strukturnih skladov pod ciljem "konvergenca", kjer je usmerjenih kar dve tretjini vseh sredstev strukturnih skladov. Dejstvo je, da regije, ki ustrezajo ravni 2 po skupni statistični klasifikaciji regij, katerih bruto domači proizvod na prebivalca je višji od 75% povprečja EU 25, niso

upravičene do financiranja iz Strukturnih skladov po ciljem 1 (konvergenca). Ker je predlagano, da je Gorenjska del razvitejšje kohezijske regije (NUTS 2), kjer je BDP na prebivalca višji od 75% povprečja EU 25, bi to pomenilo, da bi ob pričakovani alokaciji sredstev iz naslova Evropskega sklada za regionalni razvoj in Evropskega socialnega sklada v višini 2,41 milijard EUR in predpostavki, da na Gorenjsko odpade okoli 10% vseh sredstev (na podlagi statističnih kazalcev o številu prebivalcev, deležu BDP, površini, številu delovnih mest, itd.) v obdobju 2007-2013 Gorenjska "izgubila" 241 milijonov EUR. Če Gorenjska ne bi bila deležna dodatnih domačih spodbud, bi praktično ostala povsem brez razvojnih pomoči.

V skladu s 35. členom zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja, ki je začel veljati 5. 11. 2005, se posebni ukrepi regionalne politike izvajajo kot posebne regionalne spodbude v prednostnih območjih, ki najbolj zaostajajo v razvoju ali se soočajo s strukturnimi problemi. V okviru obravnave v državnem zboru je bil navedeni člen dopolnjen tako, da se prednostna območja in ukrepi določijo tudi znotraj razvitejših razvojnih in kohezijskih regij. Po mnenju predstavnikov vlade naj bi 35. člen zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja zadoščal, da bi v zgoraj omenjenem primeru Gorenjska pridobila dodatna sredstva iz državnega proračuna. S tem se ne strinjamo, saj je določba preveč ohlapna in ni nujno, da bi bila celotna Gorenjska, kjer je BDP na prebivalca zgolj 66% povprečja EU 25 (v kohezijski regiji Zahodna Slovenija pa okoli 87%), opredeljena kot prednostno območje, kar je pogoj, da bi bila upravičena do dodatnih sredstev iz naslova posebnih ukrepov regionalne politike.

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Službi Vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Branka Kodriča glede priprave novega zakona o morskem ribištvu

---

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji, dne 7. 12. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje državnega svetnika Branka Kodriča glede priprave novega zakona o morskem ribištvu in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Branka Kodriča in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Branka Kodriča se glasi:

Zakaj Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pri pripravi novega zakona o morskem ribištvu ne upošteva predlogov in pripomb predstavnikov ribičev?

Obrazložitev:

V pripravi je novi zakon o morskem ribištvu in čeprav je ministrstvo marca letos imenovalo v delovno skupino za pripravo tudi

predstavnike ribičev, v delovnem osnutku zakona, ki je v usklajevanju, ni zaslediti njihovih predlogov in pripomb. Največ pripomb imajo na predlagani status ribičev, saj jih zakon na področju plačevanja socialnih prispevkov izenačuje s samostojnimi podjetniki, čeprav so predlagali, da bi prispevke plačevali kot kmetje. Status ribičev ni ustrezno rešen, ribolovna dovoljenja so križanec med dovoljenji za plovila in ribiškimi dovoljenji, javno službo pa z zakonom neposredno podeljujejo Zavodu za ribištvo v Ljubljani, ki se je doslej ukvarjal le s sladkovodnim negospodarskim ribolovom in ki naj bi poslej vodil tudi izobraževanje ribičev. Čeprav je Republika Slovenija že v Evropski uniji, kjer velja prost pretok blaga, niso enakopravni z evropskimi ribiči, saj pri izvozu naših rib tujci zahtevajo pred odkupom ulova potrdilo veterinarske inšpekcije, kar povzroča dodatne stroške; podobne težave pri izvozu školjk klapavic so imeli tudi v preteklosti, a so jih letos vendarle odpravili.

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Antona Kampuša v zvezi z uveljavljanjem referendumskih izidov glede ustanovitve nove občine oziroma spremembe območja občine

---

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji, dne 7. 12. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja državnega svetnika Antona Kampuša v zvezi z uveljavljanjem referendumskih izidov glede ustanovitve nove občine oziroma spremembe območja občine in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Antona Kampuša in predlaga Službi Vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko, da vprašanja preuči in nanju odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Antona Kampuša se glasita:

1. Ali je izid glasovanja na referendumu za ustanovitev nove občine zavezujoč za Državni zbor Republike Slovenije (sprašujem v primeru, da se večina občanov na referendumu opredeli, da so proti ustanovitvi nove občine) oziroma ali lahko Državni zbor Republike Slovenije kljub temu sprejme odločitev in občino ustanovi?

2. Kakšni so postopki, ko se del območja (eno ali več naselij) ne želi priključiti k predvideni novi občini?

Obrazložitev:

Zakon o lokalni samoupravi (Uradno prečiščeno besedilo Ur. list 100/2005) v 14., 14.a, 14.b, 15. in 15. a členu določa postopke za spremembo območja občine oziroma za ustanovitev nove občine, vendar pa nikjer ne določa, da mora Državni zbor Republike Slovenije pri spremembah območij oziroma ustanovitvah novih občin spoštovati in uveljaviti na referendumu izraženo voljo volivcev.

Prav tako v zakonu o lokalni samoupravi in v zakonu o ustanovitvi občin ter določitvi njihovih območij (Ur. list 52/2002) niso opredeljeni postopki v zvezi z referendumskim izidom na določenem območju, kjer se volilci opredelijo proti priključitvi tega območja k predvideni novi občini.

***

Državni svet Republike Slovenije predlaga Službi Vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanju v roku 30 dni odgovori.